

800.000 ledige står øverst på Morten Dahlins to do-liste, hvis venstre-
manden fra Greve kommer i Folketinget.

sceneskift side 18

Kun SF og EL støtter forslag om rødt kort til leverandører i skattely. Erhvervsministeren lover juridisk gennemgang.

nyheder side 4

Amerikanske Politico har indtaget Bruxelles. Vi vil servere politisk 'nerd candy,' siger redaktør Matthew Kaminski. **interview** side 12

kommunen

politik fra rødderne mandag 4. maj 2015 · nr. 13 · 58. årgang

o **UK valg**

Storbritanniens farligste kvinde?

Revolutionen ulmer i det britiske valgsystem, der gennem årtier har bremset mindre partiers vej til Parlamentet i London. Med udsigt til hele **58 mandater** har **Nicola Sturgeon**, leder af de skotske nationalister, nu fået en historisk mulighed for helt at **fortrænge Labour fra Skotland**.

side 10 - 11

■ **Merkel på dansk visit** ■ Mindre papirarbejde i sundhedsvæsenet ■ **Ryanair truer Albertslund med sagsanlæg** ■ DBU afviser Barcelonas Ballerup-plan ■ **Stemning for højere boligskat**

■ **Fælles fodslag med kansleren.** Angela Merkel havde både tid til at besøge Dronningen og Københavns Universitet samt tale på tomandshånd med Helle Thorning-Schmidt under sit statsbesøg i Danmark. På Marienborg understregede hun det dansk-tyske samarbejde og venskab og beklagede, at der er gået så lang tid uden en tysk visit.

“Danmark har bidraget til en stor sammenhængskraft i Europa. Vi står overfor de samme udfordringer, hvad angår flygtninge og asylansøgere. Vi vil hjælpe dem, men vi vil også sige, at folk, der ikke har krav på asyl, skal forlade vores land,” lød det desuden fra Merkel.

”Retssikkerheden blev udfordret, da nogen brød loven og indsamlede data. Selvom de vidste, det var ulovligt.”

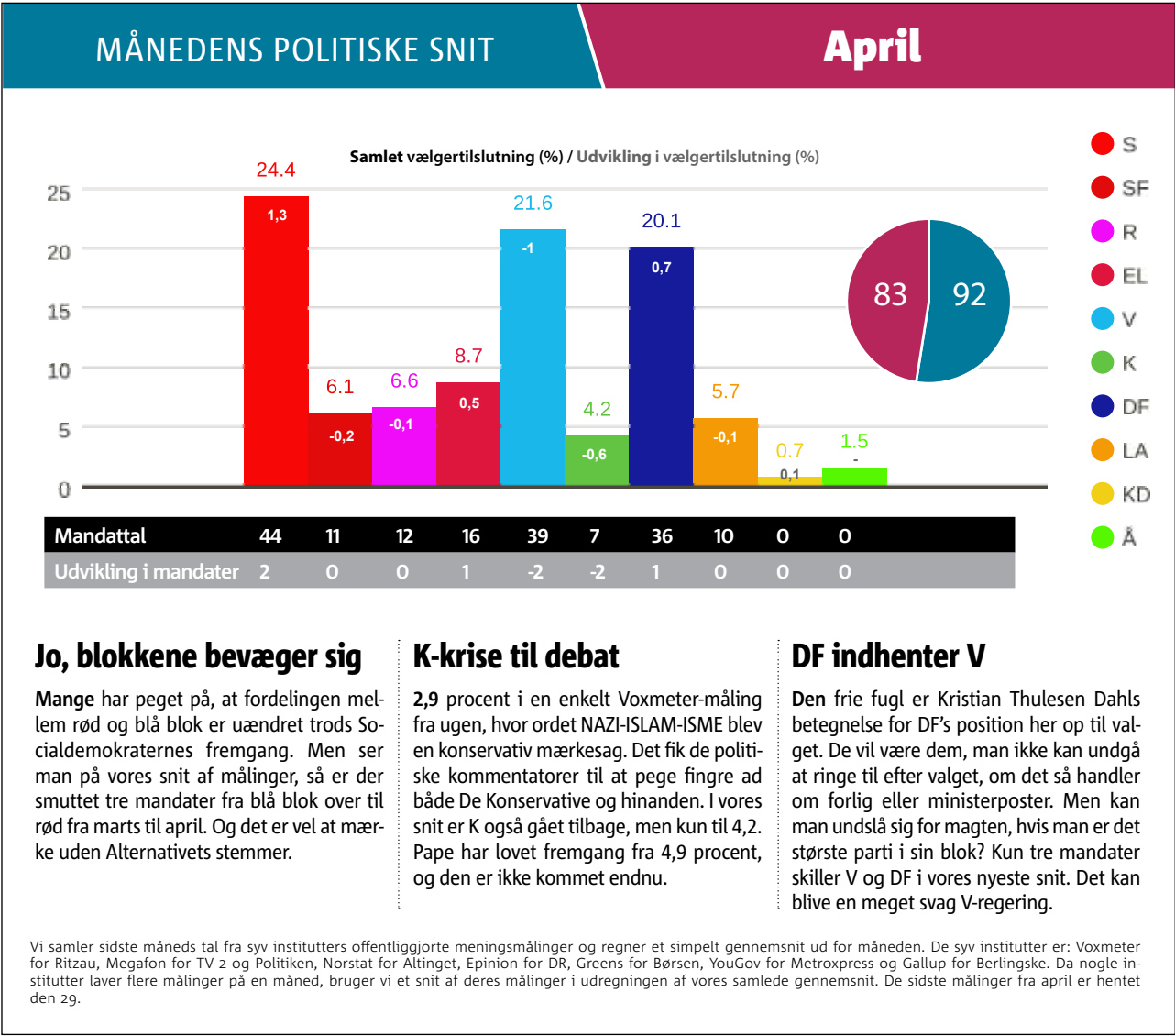
Marianne Jelveds svar til Carl Holst på Twitter efter hendes kovending om at slette de sundhedsoplysninger, der er indsamlet ulovligt gennem syv år af Region Syddanmark.

■ **Slut med papirvælde.** Regeringen er gået til angreb på hospitalernes omfattende dokumentations- og registreringskrav. Fra årsskiftet afskaffes den udskældte Danske Kvalitetsmodel, som hospitalerne har været tvunget til at efterleve siden 2005.

“Det her gør op med det målingsregime, vi har haft. Kritikken fra sundhedspersonalet har været massiv, for de har ikke kunnet se, hvorfor de har skullet registrere alt muligt, eller hvordan det kommer patienterne til gavn. Så lad os fokusere anderledes,” sagde sundhedsminister Nick Hækkerup (S) til Politiken, da han tirsdag lancerede regeringens ’Nationalt kvalitetsprogram på sundhedsområdet 2015-2018’.

■ **Flyveforbud i Albertslund.** Et stort flertal i kommunalbestyrelsen i Albertslund Kommune besluttede i midten af april, at kommunen kun skal købe flybilletter hos selskaber, der har indgået dansk overenskomst. Den beslutning er ifølge Ryanair ulovlig, og det har nu fået det omdiskuterede flyselskab til at true kommunen med sagsanlæg.

“I stedet for at beskæftige en hær af jurister burde flyselskabet hellere aflønne sit personale ordentligt,” siger Helge Bo Jensen, medlem af kommunalbestyrelsen for Enhedslisten og formand for Beskæftigelsesudvalget i Albertslund.

■ **Barcelona på porten.** DBU har givet Barcelona og Ballerup en lang næse. Fodboldforbundet har nemlig valgt at afvise spaniernes anmodning om at etablere et fodboldakademi i samarbejde med kommunen.

- Vi kan ikke stå inde for, at børn ned til seksårsalderen skal til auditions for at blive optaget og indgå i et udpræget elitært træningsmiljø, siger Bent Clausen, næstformand i DBU og formand for DBU's breddeudvalg, til unionens hjemmeside.

Ballerups borgmester, Jesper Würtzen (S), håber dog stadig, at planen kan realiseres, men anerkender overfor DR, at der ikke er nogen dialog med DBU.

■ **Beskæftigelsen blomstrer.** Ny tal fra Danmarks Statistik viser, at der per februar 2015 er registreret det

højeste antal lønmodtagere siden september 2009. Det samlede antal lønmodtagere har været støt stigen siden foråret 2013, viser de nyeste tal, og i februar var der 53.400 flere personer med et lønmodtagerjob end på lavpunktet i april 2013. Stigningen, der er på 0,2 procent i forhold til den foregående måned, skyldes en vækst i antallet af ansatte i det private erhvervsliv.

2.594.200 mennesker havde et job i Danmark i februar 2015.

■ **Langsigtede borgere.** Halvdelen af danskerne er positive overfor at sætte boligskatten op. En ny undersøgelse, som Voxmeter har foretaget for Ritzau, viser, at der er større opbakning i befolkningen til at pille ved skattestoppet, end politikerne hidtil har troet. Halvdelen af de mere end 1100 personer, der har deltaget i undersøgelsen, svarer ja til, at de samlede boligskatter bør følge prisudviklingen.

Frivillige erhvervsledere får arbejdsløse unge i job

Selvtillid, netværk og motivation er nøgleordene, når unge arbejdsløse slår ind på jobjagt med frivillige erhvervsmentorer, og resultaterne giver flere kommuner mod på ideen.

o arbejdsmarked

Jonas Sloth Bach
jonas@kommunen.dk

En frivillig mentorordning for unge arbejdsløse skaber gode resultater i hver femte danske kommune. Og ideen breder sig hastigt. Det fortæller Lars Olsen, der er sekretariatsleder i Foreningen Nydanser. Det er dem, der har iværksat projekt 'Bryd Unges Ledighed Nu', som mentorordningen er en del af. I alt er man nu oppe på 22 samarbejdskommuner, hvor frivillige erhvervsledere bliver koblet med arbejdsløse unge. Parrene, der på forhånd er blevet matchet, så branchen stemmer overens med interessen, mødes som minimum tre timer om måneden i tre måneder. På møderne får de unge mennesker hjælp til at forbedre deres cv og forberede sig på jobsamtaler, ligesom de får del i erhvervslederens netværk og kendskab til branchen.

- Det her er nogle unge mennesker, der normalt ville ende nederst i bunken med ansøgere. De er nødt til at komme indad bagdøren for at få en chance, siger Lars Olsen. Flere har psykiske diagnoser, domme for kriminalitet eller andre udfordringer at slås med, fortæller han, men på trods af det er resultaterne for dem, der får tildelt en erhvervsmentor, bemærkelsesværdigt gode.

Syv ud af ti kommer videre

Af den evalueringsrapport, som Foreningen Nydanser har fået udarbejdet, kan man se langtidseffekterne for 103 af de 171 unge, der deltog i mentorordningen fra 2011 til 2013. En tredjedel af deltagerne er gået fra at være på

En tredjedel af deltagerne er gået fra at være på passiv forsørgelse til at være i arbejde, praktik eller under uddannelse, konkluderer evalueringen af projekt 'Bryd Unges Ledighed Nu'.

Foto: Martin Slottemo Lyngstad/Polfoto

passiv forsørgelse til at være i arbejde, praktik eller under uddannelse, og langt over halvdelen af deltagerne forventer at være i uddannelse eller job også om et år, konkluderer evalueringen. En rundspørge hos mentorerne viser ifølge foreningen, at 71 procent af de unge er kommet videre i job, uddannelse, læreplads eller praktik inden for de første fire måneder efter mentorforløbet.

Nøglen til de gode resultater er ledernes netværk og den motivation, det skaber, at alle deltager frivilligt.

- Det er frivilligt, så vi får nogle unge, der i forvejen har en motivation, og de bliver mødt af erhvervsledere, der har et godt kendskab til branchen, et godt netværk, og som hjælper, fordi de gerne vil gøre en forskel, siger Lars Olsen. Han forventer, at projektet inden årets udgang arbejder sammen med mere end 30 kommuner.

Samtidig har Foreningen Nydanser held med at engagere mange erhvervsledere, der ikke plejer at samarbejde med kommunen, fortæller Lars Olsen. 80 procent af mentorerne har ikke tidligere bidraget til kommunens aktiveringsindsats.

- Det har stor betydning, at de ikke skal garantere praktikpladser, og at det ikke er kommunen, der tager kontakt til dem, siger han.

Bootcamp i Kolding

I Kolding Kommune har man netop afholdt en bootcamp for 18 arbejdsløse unge for at give dem et skub i den rette retning og lyst til at få en erhvervsmentor. I løbet af fire timer fik de både undervisning i at bruge netværk og opdyrke kontakter, fik kommentarer til deres cv og fik med fire prøve-jobsamtaler mulighed for at teste deres evner som jobsøgende i en tryk ramme med efterfølgen-

de evaluering. Siden har adskillige deltagere henvendt sig for at få en erhvervsmentor, og Karina Bradsted Sværre, der er unge- og uddannelseschef ved Jobcenter Kolding, er overbevist om, at det gør en positiv forskel, at hjælpen ikke kun kommer fra kommunen, men også ude fra erhvervslivet.

- Vi kan sagtens prædike om det som kommune, men det virker bedre, når det kommer udefra med et frivilligt engagement for at hjælpe de unge. Det handler om, at de kan føle sig anerkendt, siger hun. Og samtidig er erhvervslederens naturlige autoritet og indsigt på et andet niveau end hos kommunens ansatte.

- Det er jo ikke os, der skal ud at ansætte dem, og derfor er erhvervslederne bedre til at sætte ord på de krav og udfordringer, der skal arbejdes videre med, siger Karina Bradsted Sværre.

Ifølge hende er 16 ud af kommunens cirka 300 unge under uddannelseshjælp i et mentorforløb, og ambitionen er at brede projektet ud, så flere får gavn af det.

Kommuner kopierer idé

I Aalborg Kommune har man besluttet sig for at kopiere konceptet med erhvervs-

mentorordningen, fortæller jobcenterleder Jette Frederiksen. Med Foreningen Nydanser som konsulent vil kommunen selv stå for at finde mentorer i det private erhvervsliv og koble dem med så mange som muligt af de godt to tusind arbejdsløse unge, der er i kontakt med jobcenteret.

- Vi har nogle supergode erhvervsnetværk i forvejen, og det her kan være et godt supplement, siger Jette Frederiksen, der fortæller, at den første frivillige mentor allerede er fundet, mens arbejdet med

at beskrive projektet, sætte måltal og finde de interesserede unge først lige er begyndt. Jette Frederiksen ser også en afgørende styrke i projektets brug af frivillige mentorer.

- Jeg tror, det frivillige spiller en stor rolle. Det gør noget ved dialogen, at man er mere ligeværdig, siger hun.

Også i Faaborg-Midtfyn Kommune har man taget erhvervsmentorordningen til sig, fortæller Foreningen Nydanser.

Hele Danmarks mødested

- 426 hotelværelser med over 750 senge
- 650 overvågede, gratis P-pladser
- Fantastisk beliggenhed nær skov og strand

Book nu!
Vi hjælper dig sikkert videre.

Sikkerhed – med et smil

NYBORG STRAND®
HOTEL OG KONFERENCECENTER

Østerøvej 2 5800 Nyborg Tlf. 65 31 31 31 nyborgstrand.dk

”Vi kan sagtens prædike om det som kommune, men det virker bedre, når det kommer udefra med et frivilligt engagement for at hjælpe de unge.”

Karina Bradsted Sværre, unge- og uddannelseschef, Jobcenter Kolding

Et skærpet fokus på virksomheders skatteunddragelse har ikke røkket ved den politiske vilje til at omgå EU's udbudsregler. Her er Mellemfolkeligt Samvirke i gang med en kampagne mod skattely.

Foto: Jonas Olufson

Sass lover redegørelse om skattely

Næsten alle partier er enige i Enhedslistens forslag om, at det offentlige skal kunne fravælge leverandører med penge i skattely. Men kun SF vil stemme for. Erhvervs- og vækstministeren lover en juridisk gennemgang efter sommerferien.

◉ handlerum

Af Morten Munkholm
munkholm@kommunen.dk

Det skal være muligt for offentlige myndigheder og selskaber at udelukke virksomheder fra at vinde udbud, hvis de er baseret i skattely eller unddrager sig skat.

Sådan lyder et nyt beslutningsforslag fra Enhedslisten, som forrige fredag blev behandlet i Folketinget. Men selvom alle partier undtagen Liberal Alliance udtrykte sympati for ideen, er det kun SF, der er parat til at stemme for.

Som *Kommunen* beskrev i februar, sidder Danmark

nemlig fast i en EU-klemme, når det handler om at lovgive imod, at offentlige udbudskroner havner i skattely. Et stort flertal i Folketinget er for at give kommuner, regioner og stat mulighed for at stille udbudskrav til virksomhederne om skattely. Men EU's udbudsregler om ligestilling forbyder det.

Derfor kunne erhvervs- og vækstminister Henrik Sass Larsen (S) heller ikke gå ind for beslutningsforslaget.

- Som regering har vi valgt den indgangsvinkel, at vi overholder loven. Hvis man vil ændre på loven og her de aftaler, vi har indgået internationalt, så må vi jo gøre det.

Det har vi så også tilkendegivet, at vi vil arbejde for i EU, udtalte han fra Folketingets talerstol.

Upopulært

Enhedslistens garvede skatteordfører, Frank Aaen, var dog ikke bleg for at udstille regeringens EU-problem. Med sig havde han en ny meningsmåling, som Enhedslisten havde fået lavet hos Gallup om problematikken. Og med den kunne han skyde på hver eneste ordfører, der gik på talerstolen, fordi et stort flertal af vælgere er overvejende enige med Enhedslistens forslag.

97 procent af de radikale vælgere, 94 procent af Socialdemokraternes vælgere og 93 procent af Dansk Folkepartis vælgere er for eksempel for, at der skal kunne stilles krav ved udbud.

- Jeg har forstået EU's regler sådan, at de handler om, at alle selskaber i EU er ligestillet. Derfor kan jeg sådan set ikke forstå, hvorfor man ikke kan lave en ligestillingsregel om, at alle selskaber skal betale selskabsskat i Danmark, hvis de vil operere i Danmark. Hvorfor skal vi frasige os ligestilling, fordi nogen gerne vil

"Jeg har forstået EU's regler sådan, at de handler om, at alle selskaber i EU er ligestillet. Derfor kan jeg sådan set ikke forstå, hvorfor man ikke kan lave en ligestillingsregel om, at alle selskaber skal betale selskabsskat i Danmark, hvis de vil operere i Danmark. Hvorfor skal vi frasige os ligestilling, fordi nogen gerne vil ligge i Luxembourg?"

Frank Aaen (EL), skatteordfører

ligge i Luxembourg? spurgte Frank Aaen.

- Der findes givetvis en lang række gode spørgsmål, vi kan stille til og omkring emnet her, som jeg meget gerne vil medvirke til, at vi får boret i. Jeg læner mig alene opad den juridiske vurdering, jeg får ind på bordet. Den er, at der ikke er rum og handlemuligheder udover det, som der ligger i øjeblikket, lød svaret fra Henrik Sass Larsen.

SF er med

En del af Enhedslistens beslutningsforslag går ud på at indføre den model, de tidligere på året indførte i Silkeborg Kommune, hvor selskaberne bliver bedt om at rede-

gøre for deres skatteforhold, når de byder ind på offentlige opgaver. En anden del af forslaget går på at få lavet en grundig juridisk redegørelse om mulighederne for at finde et smuthul i EU-lovgivningen. Og her lover Henrik Sass Larsen at have en redegørelse klar i næste folketingssamling - det vil sige tidligst til oktober.

- Det er ikke sådan, at jeg ligger inde med en skjult mulighed for at kunne gøre noget her. Det er ikke vores vurdering. I det omfang, vi kunne strække reglerne endnu længere, ville jeg meget gerne gøre det, fortalte erhvervs- og vækstministeren.

Alle partier undtagen Libe-

ral Alliance står bag den politiske aftale om skattely fra december, hvor det også adresseres, at der skal arbejdes på at få ændret udbudsreglerne. Derfor kunne både De Radikale, Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti ligesom ministeren fortælle, at de var enige i ideen bag forslaget, men at de ikke vil stemme for. Det vil SF derimod.

- Havde ånden i skatteaftalen været opfyldt, så havde jeg sagt ligesom mange andre partier i dag. Men jeg er nervøs for, at alle de fine ord omkring skatteaftalerne vil glide ud i sandet. Fra SF's side vil vi gerne støtte forslaget, sagde skatteordfører Lisbeth Bech Poulsen.

Frank Aaen forsøgte samtidig at stikke til EU-kritiske Dansk Folkeparti, som mest af alt var uenigt i nogle formuleringer i forslaget. Men erhvervsordfører Hans Kristian Skibby var ikke just med på ideen om at lade Frank Aaen fungere som sin spin-doktor.

- Der kommer ikke noget ændringsforslag fra Dansk Folkeparti til et beslutningsforslag fra den yderste venstrefløj, slog han fast. ◉

Velfærd funkler som en ny business

strategi

Af Lars Trier Mogensen, kommentator på Dagbladet Information og vært på 'Det Røde Felt' på Radio24syv

Under dække af valgkampens flygtige fnidder er et langt større opbrud undervejs i den danske samfundsøkonomi: De danske pensionselskaber er mere end villige til at fylde de slunkne offentlige kasser op med stakkevis af kroner og øre. Økonomisk demokrati, som sloganet lød i 1970'erne, er udelukket. Totalt udelukket. Men lønmodtagernes sparepenge kan alligevel godt ende med at blive investeret i fælles værdier.

Fagre nye muligheder for at finansiere lokale og nationale anlægsprojekter er ved at opstå ud af det blå. På overfladen udtaler politikerne sig åbent og afventende. Men venstrefløjen er reelt rundt på gulvet, fordi private investeringer er vanskelige at forene med forestillingen om en profitfri velfærdsservice, og højrefløjen frygter for en ukontrollabel kombination af øgede driftsomkostninger og voksende borgerkrav.

Bundlinjen er dog, at fagbevægelsen i vid udstrækning er med til at forvalte pensionsmilliarderne, og at en lang række private virksomheder samtidig ser en god forretningscase i at udvikle serviceydelser, som måske ligefrem kan eksporteres til de vækstlande, hvor efterspørgslen efter velfærd kun vil eksplodere op gennem det 21. århundrede.

Andre lande i både Europa og resten af verden er allerede længere fremme med udviklingen af offentlig-private partnerskaber, såkaldte OPP'er. Men potentialet er enormt i Danmark. Efter et langstrakt og ofte snublen- de tilløb, hvor ikke mindst de mislykkede eksperimenter i Farum Kommune under borgmester Peter Brixtofte (V) har givet OPP'ere et blakket ry, er der endelig ved at komme skub i skuffeplanerne. I de seneste uger har blandt andet PFA Pension og PensionDanmark budt sig til.

Det perfekte match

Skæbnefællesskabet mellem pensionskasser, kommuner og stat er på mange måder et perfekt match: På den ene side står pensionskasserne - som i internationalt perspektiv forvalter imponerende mange penge på grund af de danske pensionsaftaler - i den vanskelige situation, at de ikke længere kan og må investere alene i aktier og obligationer. Pensionskasserne er derfor på jagt efter nye investeringsområder.

Efter finanskrisen er det ganske enkelt blevet for usikkert at satse alt for entydigt på aktieporteføljer, og samtidig er afkastene fra obligationer faldet til et nulpunkt. Pensionskasserne kan dermed få svært ved at levere de lovede pensionsafkast, hvis de ikke formår at placere betydelige midler i en ny og tredje kategori - og her træder særligt offentlige anlæg med årelange og stabile indtægtskilder ind som et favorabelt alternativ.

På den anden side har kommuner, regioner og stat langt fra mulighed for selv at investere de milliarder og atter milliarder af kroner, som det vil koste at fortsætte udbygningen, omstillingen og moderniseringen af det danske vel-

"De offentlig-private partnerskaber kan blive en katalysator for de nordiske velfærdssamfunds udvikling; en omkalfatring, der på sin vis historisk kan sammenlignes med andelsbevægelsens betydning."

færdssamfund. Skønt det aktuelle investeringsniveau er historisk højt i den offentlige sektor godt trukket op af blandt andet super-sygehusene og de vidtforgrene trafikinvesteringer, vil der næppe være politisk vilje til at skrue skatteindtægterne op i takt med investeringsbehovet.

Ny bro til fremtiden

De offentlige myndigheder står ofte i valget mellem enten at droppe efterspurgte anlægsprojekter eller at finde nye, alternative finansieringsmodeller. Og rent teknisk kan OPP'ere fungere som et kærkomment columbusæg, der løfter det offentlige anlægsloft - hvis de private investorer vel at mærke påtager sig ho-

vedparten af risikoen. De offentlig-private partnerskaber kan således løse et akut finansieringsproblem for både pensionskasserne og den offentlige sektor.

De offentlig-private partnerskaber kan blive en katalysator for de nordiske velfærdssamfunds udvikling; en omkalfatring, der på sin vis historisk kan sammenlignes med andelsbevægelsens betydning. For på samme måde som de lokale andelsselskaber engang fik forretninger og fællesskaber til at blomstre med afsæt i et rodnet af exceptionelle, skandinaviske kulturtraditioner, har den moderne pensionskapitalisme et uforløst potentiale til at understøtte moderniseringen af velfærdssamfundet - i kraft af lønmodtagernes enestående opsparing.

Pensionsmilliarderne kan skabe grundlaget for en opgradering af den nordiske model, hvor almenvellets interesser og sund forretningssans forenes. Igen. Det afgørende spørgsmål bliver dog, om politikerne fra højre til venstre er parate til et fundamentalt brud med den klassiske økonomistyringsmodel i den offentlige sektor. Dét spørgsmål vil i de kommende år vise sig vigtigere for realiseringen af tusindvis af konkrete, borgernære projekter, end hvem der vinder nøglerne til kontoret i Prins Jørgens Gård ved det forestående folketingsvalg.

» Kommenter klummen på www.kommunen.dk

DK MEDIER

Hvad er dit budskab egentlig værd, hvis ingen kender det?

DK-Medier hjælper dig med at bryde igennem lydmuren!

Vil du gerne profilere din kommune og tiltrække nye borgere? Ønsker du at fremme en særlig sag? Eller har du en *best case*, verden bare må høre om?

Dk-Medier tilbyder journalistiske tillæg, specialmagasiner og online markedsføring.

Kontakt os i dag og hør, hvad vi kan gøre for dig.

Per Vinther, redaktør af tillæg og indstik
Tlf. 2810 1800, mail: per@dknnyt.dk

Jørgen Scheel, annoncechef
Tlf. 5577 6203, mail: jorgen@kommunen.dk

**Morgendagens
meningsdannere**

Af **Andreas Weidinger**

**DANSK MODEL
ER EN HOREUNGE**

I historiens hede kamp mellem arbejderne og industrien opstod et misfoster, der i dag ikke bidrager til andet end at holde de store virksomheder ved magten og give fagforeningsbosserne mulighed for at bevare deres job. Der er naturligvis tale om den såkaldte danske model, som smadrer muligheden for et spirende erhvervmiljø for små danske virksomheder i vækst. I den offentlige debat påstår navnlig Socialdemokraterne, at den danske model er garanten for et stabilt og trygt samfund. Den danske model og velfærdssamfundet går hånd i hånd siges det, naturligvis. Paradokset opstår, når Dansk Industri og Dansk Arbejdsgiverforening stiller sig op og forsvarer det misfoster, der skaber ufleksible overenskomster med tårnhøje lønninger, rigide barselsperioder, tåbelige regler om tvungne medarbejderudviklingsamtaler, fastbestemte overarbejdstakster etcetera.

Men hvad er egentlig problemet med de her vilkår, når det nu er arbejdsgiverne selv, der går med til dem?

Problemet er helt grundlæggende det, at Dansk Industri og Dansk Arbejdsgiverforening udelukkende varetager interesserne for de store virksomheder i Danmark.

Gidslet i denne fortælling om den danske model bliver de små virksomheder, som ikke kan klare sig i den internationale konkurrence på disse vilkår. Små virksomheder, der får trukket den ene nye regel efter den anden ned over hovedet i en endeløs strøm.

Den danske model er de store virksomheders garanti for fastholdelse af deres magtposition. For et reguleringshelvede er trods alt at foretrække for Vestas fremfor en situation, hvor en ny fremadstormende energivirksomhed overhaler Vestas indenom.

Sandheden er den, at virksomheder i Danmark er meget forskellige og har vidt forskellige behov. Det samme gør sig gældende for de danske lønmodtagere, der i stigende grad finder ud af, at den røde fagbevægelses gammeldags protestmetoder er skadelige for den enkelte medarbejders position på det fleksible arbejdsmarked.

Den danske model er magthavernes middel til at fastholde de dygtige og arbejdsomme medarbejdere og virksomheder i deres nuværende position - det er trods alt kun sådan, at den røde fagbevægelse og de danske arbejdsgiverorganisationer kan sikre egen overlevelse.

Jeg er selv iværksætter og aktiv i iværksættermiljøet, hvor jeg kender mange, der løber hovedet mod muren i den danske regeljungle. Jeg ønsker, at vi med vores store ambitioner og flid spidder den danske model, så de tvungne overenskomsters regeltyranni ikke skal stå i vejen for de arbejdsomme og dygtige medarbejdere. Vi skal begynde at fokusere på de små virksomheder, som har behov for færre regler, lavere skat og muligheden for at indrette arbejdsforholdene efter de fleksible omstændigheder, som virksomhederne lever under på et internationalt marked.

Den røde fagbevægelse må lægge de gamle protestmetoder i graven og blive en aktiv medspiller for de medarbejdere, der frivilligt vil organisere sig. Arbejdsgiverne skal nok følge med, hvis den røde fagbevægelse slipper jerngrebet om medlemmerne.

Det er nu tid til, at den danske model ryger i graven, så vi kan skabe plads til morgendagens eventyr for entreprenante danskere landet over.

Andreas Weidinger er forretningsudvalgsmedlem i Konservativ Ungdom & bestyrelsesmedlem i Dansk Iværksætter Forening

nyheder

**Kritik af ukritisk
kommunenyt**

Der mangler retningslinjer for kommunernes kommunikation, og kommunalbestyrelserne må tage ansvaret, lyder det fra flere eksperter.

medier

Af **Jonas Sloth Bach**
jonas@kommunen.dk

I løbet af august lander et nyt 16-siders nyhedsmagasin i alle private postkasser og brevsprækker i Rødovre Kommune. Afsenderen er kommunen, der fremover vil udsende trykte nyheder til alle borgere ti gange om året. Initiativet er en del af kommunens profileringsstrategi, og borgmester Erik Nielsens (S) mål er at give borgerne 'objektiv information' om byrådets beslutninger, kommunens tiltag og byens udvikling.

- Vi skal fortælle alle historier - også hvis der er problemer med økonomien, og der skal spares penge, siger han.

Men både byrådsmedlemmer, chefen for den lokale ugeavis og flere eksperter ser store problemer ved, at kommunen i så stort et omfang vil skrue op for informationen.

Rosenrøde glansbilleder

Byrådsmedlem Chris Lassen Jensen (K) er utilfreds med, at nyhedsbrevet ikke laves digitalt eller i det mindste kun uddeles til den andel af kommunens ældre, der ikke er kommet med på den digitale vogn. Og så tvivler han desuden gevaldigt på objektiviteten.

- Jeg er nervøs for, at det bliver et drømmescenarie i stedet for et korrekt billede af virkeligheden. Jeg har svært ved at se, at noget af det bliver helt objektivt, siger Chris Lassen Jensen, der også undrer sig over, at resten af byrådet finder behovet for øget kommunikation så stort, at der skal bruges en lille million kroner om året på nyhedsbrevet.

Kritik kommer der også fra bladchefen på Rødovre Lokalt Nyt, Peter Fugl Jensen, der kalder nyhedsbrevet for 'informationskontrol af værste skuffe'.

Det nye kommunale nyhedsmagasin skal informere borgerne om, hvad deres penge går til, siger borgmester Erik Nielsen (S).

Foto: Polfoto

- De gør det her for at give en fuldstændig unuanceret beskrivelse, der er mere rosenrød end virkeligheden, siger Peter Fugl Jensen, der er overrasket over kommunens initiativ.

Gråzonen vokser

Spørger man eksperterne, kan en kommune umuligt lave objektiv information.

- Kommunen er interesseret i at fremstå bedst muligt over for borgerne, så det er ikke en særlig vis betragtning at sige, man vil lave noget, der er objektivt, lyder det fra Michael Bruun Andersen, der er lektor i journalistik og kommunikation ved Roskilde Universitet. Han understreger, at et kommunalt tidsskrift aldrig kan blive granskende eller kritisk, da det er en forlængelse af den kommunale politik og forvaltning. Han ser desuden en generel tendens til, at kommunikationsansat-

“Oppositionen er langt svagere i kommunerne, og hvis ikke man passer på, får borgmesteren en mulighed for at tegne et lyserødt billede af, hvor god han er, ti gange om året”

Roger Buch, forskningschef ved Danmarks Medie- og Journalisthøjskole

te 'forsøger at krabbe sig ind på journalisternes form og låne deres troværdighed' ved at lave noget, der i højere grad ligner et journalistisk produkt. Det er en gråzone, siger han. Og gråzonen vokser i takt med kommunernes kommunikationsoprustning. Ifølge forskningschef ved Danmarks Medie- og Journalisthøjskole, Roger Buch, indhenter flere og flere kommuner kommentarer fra både eksperter og interesseorganisationer til deres pressemeddelelser for at øge troværdigheden. Derfor er det problematisk, at der ikke findes nogen lovgivning for, hvor langt man kan gå som kommune.

- Der er ikke noget, der lægger begrænsninger på, hvor mange penge man må bruge, hvor ofte man må udkomme, og der er ingen indholdsmæssige krav, faste rammer eller retningslinjer, der sikrer, at det ikke bare bliver en propagandamaskine, siger Roger Buch.

Michael Bruun Andersen er enig i, at gråzonen vokser, men hvis der skal være regler, må det være nogle, som de folkevalgte i kommunerne stiller op, mener han.

- Den kontrol skal ikke ske i et pressenavn eller kommunikationsnævn; det skal ligge hos kommunalbestyrelserne, siger han.

Ingen informationskontrol

I Rødovre Kommune forsikrer borgmesteren, at nyhedsbrevet ikke skal indeholde en borgmesterklumme, og at avisen skal være 'fuldstæn-

dig uafhængig af det politiske liv'.

- Det er ikke et politisk blad, det er et blad, der beretter om, hvad kommunen laver, siger Erik Nielsen, der dog erkender, at det ikke bliver nyhedsbrevets opgave at lave kritisk journalistik.

- Det kritiske må man læse i avisen. Jeg håber også, lokalavisen kan se det positive i, at vi supplerer dem, men vi skal ikke erstatte avisen, siger borgmesteren, der understreger, at lokale undersøgelser viser, at borgerne efterspørger mere information fra kommunen, og at det tilmed er en bred kreds af partier lige fra Venstre til DF og SF, der støtter ideen.

Men lige netop det brede flertal, som kommunale beslutninger ofte træffes med, forstærker fristelsen til at benytte et nyhedsbrev som et ukritisk glansbillede, der fremhæver de positive nyheder og udelader de dårlige sager, mener Roger Buch.

- Oppositionen er langt svagere i kommunerne, og hvis ikke man passer på, får borgmesteren en mulighed for at tegne et lyserødt billede af, hvor god han er, ti gange om året, siger han.

Men Erik Nielsen er hverken interesseret i at fremstille sig selv eller resten af kommunen bedre, end vedkommende er.

- Vi skal sgu ikke lave informationskontrol, men hvis ikke man kan informere borgerne om, hvad deres penge går til, er der noget helt galt, siger han.

Når politikere bobler

Ved en boble forstås en overophedning af aktiver hinsides deres fundamentale værdi. Sådanne fænomener kendes typisk fra finansverdenen, hvor både aktier, boliger og andre finansielle produkter er blevet jagtet af så megen likviditet til et punkt, hvor man med rette kan tale om "irrationel overflod" på børser og boligmarked. En finansboble opstår i et boblegæstfrit miljø, der ofte har et politisk ophav. Ejendomsskattestop forenet med flekslån, afdragsfrihed, idealet om den ikke-regulerede foretagsomhed og en forventning om, at det frie marked er en selvjusterende mekanisme, der finder en passende ligevægtstilstand, er centrale politiske tiltag og forestillinger, der kan være boblestimulerende i økonomien.

Meningsinvestering

Politiske standpunkter eller temaer kan imidlertid boble selvstændigt. Tænk på nylige politiske debatter om "Dovne Robert", "Fattig-Carina", "Vestager: Sådan er det jo", "Kinnocks homorygter", "Frikadeller i børnehaven" og twitterstorme som #marius eller #voteman er alle eksempler på aggregerede offentlige meningstilkendegivelser, der overopheder det politiske realindhold. Årsagen til disse debatters udprægede sociale transmission er ikke udelukkende et resultat af realpolitiske spørgsmål om arbejdstagerforhold, kontanthjælpssatser og sociale ydelser, skattepligt, giraffers overlevelse i zoologiske haver eller mobilisering af den yngre vælgergeneration til EU-afstemningen, men også af et gæstfrit miljø, der kan stimulere meningsbobler ud fra eksempelvis den lette adgang til omkostningsfri meningsinvestering på sociale medier og i det virtuelle offentlige rum forenet med ophidselse over social uretfærdighed, moralsk forfald, fejlslagen integration, samfundsansvarlighed, egoisme, dyreplageri, sexismen og så fremdeles. Udtrykket "Det er også for galt at" vidner om indignation, en reaktion der er ofte forekommende i eksempelvis ovenfor omtalte sager.

Viral ophidselse

Indignation tilhører den mængde af begreber, der af adfærdspsykologien klassificeres som aktivitetsmobiliserende og tæller i øvrigt lige fra positive begreber som eksempelvis ærefrygt til negative følelser som vrede og ængstelse. Disse følelser karakteriseres alle af ophidselse, der igen er en mobiliseringstilstand. Over for disse står følelser som tristhed eller ulykkelighed, der karakteriseres ved lav ophidselsesgrad og hermed er ikke-aktivitetsmobiliserende. Der er netop for nylig påvist en robust korrelation mellem aktivitetsmobiliserende følelser og det indhold på nyhedsportalen NYTimes, der giver anledning til stor social transmission. Indhold, der fremkalder høj positiv ophidselse som eksempelvis ærefrygt eller tilsvarende negativ som vrede eller frygt er mere viralt. Indignation er en afart af vrede, så derfor er det næppe så overraskende, at politisk indhold, der kan give anledning til "Det er også for galt at", har god mulighed for at blive delt og kommenteret i betragteligt omfang. Den individuelle

meningsinvestering i politisk indignation er insignifikant, men den aggregerede mængde af meningstilkendegivelser kan hurtigt komme til at udgøre et kraftigt offentligt signal om, hvad der antageligvis er det rigtige at mene om "Dovne Robert" og "Vestager: Sådan er det jo", hvilket igen kan få politiske standpunkter til at boble.

De politiske bobler

Fra udbyders synspunkt - og i særdeleshed her i et valgår - kunne politiske partier, aktører og andre stakeholders således måske foranlediges til at spekulere i, hvilke politiske temaer eller debatter der kan anledning til stor politisk synlighed, når man først er bekendt med, at politisk indignation kan være et ganske effektivt drivmiddel til potentielle vælgers meningsinvestering først virtuelt og sidenhen måske reelt i stemmeboksen. Og således kan politiske bobler opstå.

The Economist bragte for nylig en artikel, i hvilken det i forbindelse med det forestående britiske valg blev fremført, at man i moderne politik ikke søger løsninger; man går bare efter at få nye fjender. I værste fald er politiske boblemiljøer ikke habitater, i hvilke det drøftende demokrati har gode vilkår, men et habitat, i hvilket vælgermaksimering og postfaktuelt demokrati - et demokrati, i hvilket kendsgerninger og gyldige argumenter kun tæller lidt, men hvor opportune politiske narrativer og nye fjender har taget over - kan leve i bedste velgående. Ikke godt.

Af Vincent F. Hendricks, Rasmus K. Rendsvig og Mads Vestergaard

Professor Vincent F. Hendricks er leder af det nyåbnede CIBS (Center for Information og Boblestudier), der med foreløbig 5 års støtte fra Carlsbergfondet skal forske i de gode og de knap så gode boblers dynamik og struktur. Forskerholdet er sammensat af alt fra filosoffer og matematikere til adfærdsforskere.

"I værste fald er politiske boblemiljøer ikke habitater, i hvilke det drøftende demokrati har gode vilkår, men et habitat, i hvilket vælgermaksimering og postfaktuelt demokrati - et demokrati, i hvilket kendsgerninger og gyldige argumenter kun tæller lidt, men hvor opportune politiske narrativer og nye fjender har taget over - kan leve i bedste velgående."

ILLUSTRATION: IB KJELDSMARK

Folkevalgt med person

Rangerer de personlige interesser eller de demokratiske forpligtelser højest, når lokalpolitikken bliver til? En handicappet politiker er blevet udelukket fra at behandle besparelser på handicapområdet i Fredensborg, og det har bragt sindene i kog.

inhabilt

Af Morten Munkholm
munkholm@kommunen.dk

Som en skoledreng, der havde lavet ballade i klassen, måtte byrådsmedlem Kristian Hegaard (R) sidde udenfor døren, da politikerne i Fredensborg Kommune i slutningen af marts skulle forhandle om store besparelser på handicapområdet.

Kristian Hegaard er nemlig selv handicappet. Han sidder i kørestol. Og så skulle der som ét af punkterne i spareplanen hentes 800.000 kroner fra den personlige assistance (BPA), som Kristian Hegaard som én ud af ni borgere i kommunen får. Men er det nok til at gøre ham inhabil? Ja, mente et flertal i byrådets socialudvalg. Nej, mente en lang række politikere og debattører, som oversvømmede de sociale medier med støtteerklæringer. For Kristian Hegaards sag handler ikke bare om en enkelt tilfældig afgørelse: Den er principiel.

- Det er hele handicapområdet, der diskuteres under møderne. Og jeg har det sådan, at hvis man som handicappet ikke kan deltage i en sag, hvor hele området bliver sat i spil, hvordan skal man så have mulighed for at gøre sin holdning gældende, når det handler om de handicappolitiske forhold? spørger han i dag, hvor sagen fortsat bliver behandlet i det kommunale tilsyn.

Kristian Hegaard har nemlig klaget over at være blevet sat udenfor døren. Udenfor indflydelse på et af de områder, der interesserer ham mest og nok også har fået ham valgt. Han mener, at Fredensborg Kommune udviser en helt udemokratisk form for forsigtighed ved at erklære ham for inhabil.

- De har valgt at være mere forsigtige med, hvem der varetager det repræsentative demokrati, end det at have et repræsentativt demokrati. Hvis man skal bruge et forsigtighedsprincip, så skal man da hellere bruge det den modsatte vej, forklarer Kristian Hegaard.

Svære sager

Det er en af de grundlæggende spilleregler i det lokale demokrati, at nogle sager til tider kan blive så lokale, at de kan få meget stor indflydelse på det enkelte byrådsmedlem. Derfor skal de 'særlige personlige interesser' holdes ude af den offentlige forvaltning, hedder det. Omvendt er der hele tiden personlige interesser i at lave politik. Bli-ver en skole lukket, skatten sænket, vejen fikset eller luften forurenset, rammer det ikke kun alle borgerne, men også de folkevalgte.

- Du kan være valgt ind, fordi du brænder for handicappedes forhold. Og selvom du selv er handicappet, så vil det jo være i strid med demokratiet, hvis du ikke er i stand til at bidrage til en politisk debat. Omvendt gælder der en balance for, om du ved afgørelsen af konkrete sager selv bliver påvirket direkte af afgørelsen, forklarer advokat hos Rønne & Lundgren Henrik Græsdal, som kalder sagerne om inhabilitet for et rigtig godt dilemma.

Forvaltningerne har ikke et automatsvar på, hvornår en personlig interesse bliver for særlig og fordelagtig til, at det sker for egen vindings skyld. Derfor bliver beslutningerne om inhabilitet til tider i sig selv politiske, når byrådsflertallene beslutter sig.

Gør kærlighed blind?

I Roskilde Kommune er et særlig personligt forhold blevet omdrejningspunktet i en sag, som det kommunale tilsyn fortsat behandler. Nemlig det forhold, at borgmester Joy Mogensen (S) er kæreste med direktøren for Erhvervsforum Roskilde, Jens Müller.

- Borgmesteren må jo kunne

- Det er jo ikke nogen hemmelighed, hvem vi politikere er som personer. Og hvis et vist antal borgere har stemt på os for at repræsentere noget bestemt, så skal vi da også have muligheden for det. Det er blevet alt for fintfølende - det her med inhabilitet.

Niclas Bekker Poulsen (S), 2. viceborgmester i Greve Kommune

I Roskilde kritiseres borgmester Joy Mogensen for inhabilitet, fordi hun er kæreste med direktøren for Erhvervsforum Roskilde. I Fredensborg Kommune er byrådsmedlem Kristian Hegaard sendt udenfor døren i forbindelse med beslutninger vedrørende handicapområdet, fordi han selv er handicappet. Flere kommuner plages af sager om inhabilitet, men der findes sjældent et entydigt svar på, hvordan de skal løses.

Foto: Finn Frandsen / Polfoto

sige sig selv, at når hendes kæreste lægger et forslag frem for kommunen om, at der på kommunale bygninger skal flages med orangefarvet Dannebrog, så skal hun ikke sidde og være med til at behandle det, siger byrådsmedlem Annie Larsen (V), der har

indklaget to episoder.

Det startede med et økonomiudvalgsmøde 11. december 2013 - kort efter kommunalvalget. Her skulle det blandt andet besluttes, om støtten til Erhvervsforum Roskilde på 3,4 millioner kroner skulle fortsætte, sådan som kommunens erhvervsudvalg havde anbefalet først i november med borgmesteren for bordenden. Det sagde økonomiudvalget, igen med Joy Mogensen for bordenden, god for.

Men da det i starten af januar kom frem, at borgmesteren og Jens Müller nu officielt var kærester og havde været på rejse i Cuba sammen, opstod der tvivl om,

hvor længe det havde stået på. Kommunens kommunaldirektør fortalte, at han havde vidst besked siden oktober, men ændrede siden forklaring til, at han kun havde vidst det siden starten af december. Joy Mogensen kontaktede selv Statsforvaltningen for at få vished for lovligheden, men da det ikke er en klagesag, vil de ikke gå nærmere ind i det. Derfor mener Joy Mogensen heller ikke, der kan være tale om, at hun var inhabil.

Siden har der ifølge Annie Larsen været flere sager, hvor borgmesteren har været med til at behandle forslag, som hendes kæreste står bag. I august sendte hun en klage til

Statsforvaltningen.

- Det er jo det rene Korsbæk. Det er sund fornuft, at man ikke kan være kæreste med en, som man samtidig er med til at ansætte på en kontrakt, lyder det fra V-medlemmet, som har været med i lokalpolitik i over 25 år.

Tilsynet træder til

Statsforvaltningen er ifølge Annie Larsen ikke begyndt at behandle klagesagen om Joy Mogensen endnu, ligesom Kristian Hegaard endnu ikke er klar over, hvilken vej hans sag vil gå. Men i rækken af tidligere sager sker det af og til, at der bliver ændret på byrådenes afgørelser, når det kommunale tilsyn har under-

lige interesser

søgt dem.

I 2008 måtte byrådet i Egedal Kommune for eksempel genbehandle en lokalplan med nye mobilmaster, da daværende borgmester Svend Kjærgaard Jensen blev erklæret inhabil. Borgmesteren boede nemlig selv overfor en af de master, som på mystisk vis blev flyttet i den første lokalplan.

I 2010 gav Statsforvaltningen Billund Kommune ret i, at fem byrådsmedlemmer med børn og børnebørn i kommunens daginstitutioner gerne måtte deltage i beslutninger om netop kommunens daginstitutioner. Emnet var ifølge tilsynet så bredt, at der ikke kunne være tale om

særlige personlige interesser.

Flagrende beslutninger

2. viceborgmester i Greve Kommune, Niclas Bekker Poulsen (S), var en af dem, der var ude at støtte Kristian Hegaard offentligt, da sagen kørte i marts. Han kalder det absurd, at en politiker med et synligt handicap som Kristian Hegaards ikke kan få lov til at varetage de handicappedes interesser.

- Det er jo ikke nogen hemmelighed, hvem vi politikere er som personer. Og hvis et vist antal borgere har stemt på os for at repræsentere noget bestemt, så skal vi da også have muligheden for det. Det er blevet alt for fintfølede -

havde en interesse i, at jeg kunne være med til at beslutte noget om min søns institution, siger Niclas Bekker Poulsen.

Han går ind for inhabilitet, hvis et byrådsmedlem er involveret i de virksomheder, som kommunen handler med. Men når det gælder større principielle og emotionelle sager, som kan få indvirkning på den valgte familieliv, handicapforhold eller lignende, så skal der være frit spil.

- Jeg kommer fra Tune, som er et mindre lokalområde i Greve Kommune. Og hvis jeg skal udelukkes, hver gang det for eksempel handler om mine børns institutioner, så har jeg jo svært ved at sige, at jeg repræsenterer Tune som politiker, siger Niclas Bekker Poulsen.

Fordelsregel

Kristian Hegaard selv vil helst ikke spekulere i, om der har været politiske interesser bag, at han bliver udelukket fra handicapbesparelserne. Men han undrer sig over, at der i kommunens juridiske notat er lagt særlig vægt på, at der især skulle være et inhabilitetsproblem for de borgere i kommunen, som både modtager BPA og læser på en lang videregående uddannelse. Han har nemlig spurgt kommunen, hvor mange borgere det gælder for, og svaret er én - ham selv.

- Kan det virkelig passe, at det er sådan, at det er politikere, der kan sidde og regulere, hvilke mødeaktiviteter andre politikere må gå til? spørger han.

Advokat Henrik Græsdal mener, at der bør gælde en fordelsregel i Kristian Hegaards tilfælde - også selvom det kun er ni borgere, der bliver ramt af BPA-besparelsen. BPA-punktet er nemlig kun en del af det overordnede sparetema, og møderne foregår samtidig i fuld offentlighed, så det er ikke skjult, hvem der mener hvad.

- Jo bredere møder og emner, jo mere trækker det i retning af at bruge en fordelsregel for de byrådsmedlemmer, der kan blive direkte påvirket af politikken, siger Henrik Græsdal.

Og selvom han er blevet sendt udenfor døren, får Kristian Hegaard travlt med at snakke handicappolitik i den kommende tid, hvor han stiller op til folketingsvalget for De Radikale.

Joy Mogensens har ikke ønsket at bidrage til artiklen. ●

Hvornår er du inhabil?

Flere historiske og aktuelle sager illustrerer, at det ofte er små gradsforskelle, der afgør, hvorvidt politikerens er habil eller inhabil. Her følger tre eksempler:

Overborgmesteren sat af holdet

► Københavns Kommune er med til at finansiere det nye rostadion ved Bagsværd Sø. Et projekt, som især Team Danmark har været interesseret i at få op at stå. **Formanden for Team**

Danmark er overborgmester Frank Jensen (S), som derfor må gå udenfor døren, når sagerne behandles. Til gengæld blev det i efteråret besluttet, at kommunens økonomiforvaltning, som altså er Frank Jensens forvaltning, gerne må arbejde med byggeriet.

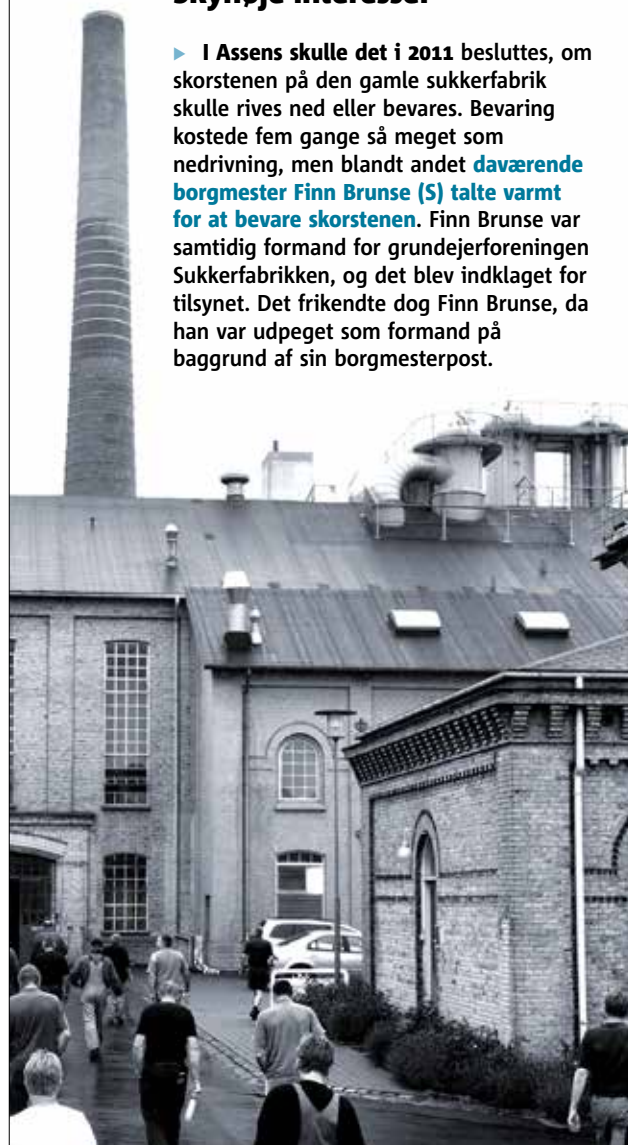
Det bliver i familien

► Billunds borgmester Ib Kristensen (V) er tidligere entreprenør, men hans firma Ib Kristensen A/S har hans søn nu overtaget. Det havde borgmesteren dog ikke tænkt over, da byrådet i slutningen af januar behandlede en byggesag, som entreprenørfirmaet havde budt ind på. **Derfor måtte der dagen efter holdes et ekstraordinært byrådsmøde,** hvor beslutningen igen blev truffet. Denne gang med Ib Kristensen udenfor døren. Entreprenørfirmaet fik i intet af tilfældene opgaven.

Skyhøje interesser

► I Assens skulle det i 2011 besluttes, om skorstenen på den gamle sukkerfabrik skulle rives ned eller bevares. Bevaring kostede fem gange så meget som nedrivning, men blandt andet **daværende borgmester Finn Brunse (S) talte varmt for at bevare skorstenen.** Finn Brunse var samtidig formand for grundejerforeningen Sukkerfabrikken, og det blev indklaget for tilsynet. Det frikendte dog Finn Brunse, da han var udpeget som formand på baggrund af sin borgmesterpost.

Den stille britiske

Storbritannien står midt i en politisk revolution med det valg, der finder sted den 7. maj. De britiske vælgere begår deres oprør ved stemmeboksen og det er både rettet mod politikerne og det valgsystem, der ser ud til at have spillet fallit.

o valg

Af Lone Theils, London
Storbritannien

Catherine Beard er på mange måder en ener.

Hun fylder 90 år til sin næste fødselsdag, bor alene og klarer sig for sin folkepension i lejligheden i Burnt Oak i det nordlige London uden at have det mindste at klage over.

Men det, der gør hende ganske særlig er, at hun ser det som et privilegium at stemme.

Lige siden hun fik stemmeret, har hun benyttet sig af den, og det har en ganske særlig årsag.

- Min egen mor fik først mulighed for at stemme, da hun var 28 år gammel. Hun har altid fortalt mig, at det er en ret, vi ikke må lade gå til spilde, siger den 89-årige pensionist, der uden tøven har sat sit kryds ved Labour hver eneste gang, hun er gået i stemmeboksen.

Men Catherine Beard er en uddøende form for vælger i et land, hvor kun lidt over 65 procent af de stemmeberettigede briter magter at bevæge sig hen til et valgsted og udøve deres demokratiske ret.

Til sammenligning var eksempelvis stemmeprocenten i Danmark knap 87 procent ved det seneste valg.

Det er ikke, fordi briterne er specielt mere demokratisk opgivende end så mange andre folk i Europa, men først og fremmest, fordi det britiske valgsystem på mange måder er holdt op med at give mening for mange vælgere.

I korte træk bygger det britiske system (kaldet 'first past the post', red.) på et princip, der går ud på, at hver enkelt af de 650 valgkredse i landet har én og kun én repræsentant. Tankegangen er, at der er ét parlamentsmedlem, der er ansvarlig for den pågældende valgkreds og har et personligt forhold til vælgerne der, hvor vedkommende er valgt ind.

Det betyder i praksis, at der ikke bliver givet nogen som helst parlamentspladser for hverken anden- eller tredjepladsen i en valgkreds. Hvis en politisk kandidat for eksempelvis det konservative parti får 1000 stemmer og en Labour-kandidat får 999, så får den pågældende valgkreds et konservativt medlem, og de 999 stemmer er spildt.

For omkring 65 procent af Storbritanniens 46 millioner registrerede vælgere betyder det, at deres stemme absolut ingen betydning har, fordi de bor i en valgkreds, hvor resultatet er givet på forhånd.

- Vi har et demokratisk problem. Vores system er pilrådent, og der er ingen, der tør sige det ligeud i den her valgkamp. Det er et problem, som ingen af de siddende politikere har lyst til at nævne ved navn, siger en tidligere regeringsrådgiver, der nu arbejder i en ledende politisk tænketank.

I Rotherham i det sydlige Yorkshire kan det eksempelvis være svært at finde en vælger, der overhovedet gider stemme. Gartner og blomsterhandler Carol Millard på 43 år siger, at hun direkte skruer væk på tv, når der kommer politikere på skærmen.

- Jeg magter ikke at se på det. Og jeg har ingen planer om at stemme. Politikerne gør alligevel ikke noget for sådan nogen som mig, og jeg føler ærlig talt, at jeg har hørt det hele før, siger hun.

UKIP og De Grønne

Man kan måske lettest illustrere problemet med tørre tal. Det britiske system betyder blandt andet, at selvom fem millioner britiske vælgere vælger at stemme på det EU-skeptiske United Kingdom Independence Party (UKIP), så kan det risikere kun at udmønte sig i 3-5 reelle pladser i det britiske parlament - det på trods af, at par-

tiet ifølge de seneste meningsmålinger står til at blive det næststørste parti i omkring 100 valgkredse.

- Det er et problem, men i UKIP har vi lært at arbejde med den slags begrænsninger, siger kampagneleder i partiet Lisa Duffy.

Ifølge hende er planen at stille op i så mange valgkredse som overhovedet muligt i Storbritannien og dermed få etableret partiet som et tro-

værdigt alternativ til de to etablerede partier Labour og Konservative, der er vant til at dele den politiske magt imellem sig.

- Det vil tage tid, men vi er i gang med at finde vores position, siger Lisa Duffy.

Som parti har UKIP først og fremmest talt for at melde Storbritannien ud af EU, begrænse immigrationen og forsvare især snævre engelske interesser, så det er ikke

oplagt, at partiet på nogen måde vil kunne gøre fælles sag på nogle områder med det miljøbevidste parti De Grønne.

Undtagen når det lige gælder spørgsmålet om valgreform.

Det siger formanden for De Grønne, Natalie Bennett. Partiet har med sine 60.000 partimedlemmer flere aktive tilhængere end både UKIP og det lille regeringsparti Libe-

raldemokraterne, men indtil videre kun et enkelt parlamentsmedlem - ifølge Natalie Bennett på grund af valgsystemet.

- Vi fik lavet en meningsmåling, hvor vi spurgte folk, hvilket parti de ville stemme på, hvis de regnede med, at det kunne vinde. Der sagde 24 procent De Grønne, siger hun.

- Det viser for mig, at det nuværende system ikke er de-

revolution

SNP-lederen Nicola Sturgeon er ifølge kritikere hos både Labour og Konservative 'Storbritanniens farligste kvinde', fordi det skotske nationalistparti kan få hidtil uset indflydelse på en kommende regering, når briterne i denne uge går til stemmeurnerne.

Foto: Danny Lawson / Polfoto

mokratisk eller svarende til, hvad moderne britiske vælgere har brug for, mener hun.

Den skotske fordel

På den anden side af spektret befinder der sig det skotske nationalistiske parti, Scottish National Party (SNP), der på sin side nyder virkelig godt af systemet: Skotterne forventes at kunne veksle omkring en million stemmer til helt op mod 58 mandater. Noget, der

vil gøre SNP til en afgørende magtfaktor i britisk politik med mulighed for at pege på den kommende premierminister.

For Skotland er det en forfriskende situation, siger lederen af SNP's parlamentsgruppe i Westminster, Angus Robertson. Han er vant til at lede en gruppe på fem politikere plus ham selv. Nu kan gruppens størrelse reelt blive ti-doblet.

Det er noget, der har fået især konservative politikere til at advare om en nært forestående politisk katastrofe.

Tidligere premierminister John Major har blandt andet kaldt SNP's mulige indflydelse for "en sikkerhedsrisiko", og britiske aviser har udråbt partileder Nicola Sturgeon til "Storbritanniens farligste kvinde".

Selv Labour, partiets naturlige potentielle allierede efter

det kommende valg, har taget afstand fra tanken om at skulle indgå i en formel koalitionsregering.

- For nogle politikere her i London er det skræmmende, at Skotland nu endelig står til at skulle få noget at have sagt omkring, hvordan vi fører politik her i landet. Men når man ser det fra skotternes side, så er der ikke mange i Skotland, der stemmer konservativt, og vi har haft en

"For nogle politikere her i London er det skræmmende, at Skotland nu endelig står til at skulle få noget at have sagt omkring, hvordan vi fører politik her i landet. Men når man ser det fra skotternes side, så er der ikke mange i Skotland, der stemmer konservativt og vi har haft en konservativ premierminister i de seneste fem år. Sådan fungerer demokrati jo nogle gange."

Angus Robertson, leder af SNP's parlamentsgruppe i Westminster

konservativ premierminister i de seneste fem år. Sådan fungerer demokrati jo nogen gange, siger han med et skuldertræk.

Og det er måske her, den stille britiske revolution bliver allermest tydelig. Ikke kun fordi SNP står til at fortrænge Labour i Skotland, der i årtier har leveret en betydelig del af det gamle arbejderpartis parlamentariske vægt, men fordi de britiske vælgere er ved at gøre op med den gamle tradition om at stemme strategisk. Det er et brud på, hvad man kan kalde det politiske duopol, hvor det reelt kun er muligt at stemme på Labour eller Konservative, hvis man ønsker at få politisk indflydelse på sit lands fremtid som brite.

Strategiske stemmer

Man kan forestille sig en situation, hvor man går ind til bageren for at købe et grovbrød, men bliver nødt til at gå hjem med fastelavnsboller for i det mindste at undgå at få trøffelkugler.

Det lyder absurd, men mange britiske vælgere er vant til at lave strategiske politiske beregninger i hovedet af den karakter: Jeg ville egentlig gerne stemme på De Grønne, men hvis jeg stemmer på det parti, så får Labour måske ikke nok stemmer, og så ender min valgkreds med en konservativ kandidat. Så vil jeg alligevel hellere have Labour, kunne være en almindelig overvejelse, hvorefter stemmen går til, hvad der populært kaldes "det mindst afskyelige alternativ".

Det er en beregning, politikerne er vant til at håndtere og spille på i en valgkamp. Især har premierminister David Cameron advaret briter, der vil stemme på UKIP, blandt andet fordi de ikke mener, det konservative parti er skarpt nok, når det gælder emner som EU og immigra-

tion om, at de risikerer at gøre situationen meget, meget værre for Storbritannien ved at stemme på UKIP.

"Stem på UKIP og luk Labour indad bagdøren", er et af David Camerons mest brugte slagord i kampen om at lokke UKIP-stemmerne tilbage til Konservative.

Den form for tankegang kan gå hårdt ud over de mindre partier, fordi det kan få vælgerne til at vakle i sidste øjeblik, når de står med stemmesedlen i hånden og skal sætte deres kryds.

Men det her valg ligner ikke nogen andre valg.

Det siger blandt andet chefen for analyseinstituttet YouGov, Peter Kellner, der har beskæftiget sig med britisk politik som analytiker i mere end 40 år.

- Jeg har aldrig set et mere uforudsigeligt valg, siger han.

Han vurderer i lighed med andre analytikere, at briternes strategiske stemmeafgivelser er for nedadgående.

- Det er svært at forudse, hvad der konkret vil ske på dagen, men vi ser tegn på, at folk i protest stemmer på mindre partier, også selvom de ved, at stemmen potentielt er spildt. Det er en måde at sende et stærkt signal til politikerne på, siger han.

Natalie Bennett tror, at dette valg vil komme til at ændre, hvordan briterne stemmer, for altid, og at 2015 kan blive året, hvor Storbritannien indtår, at der er brug for en valgreform.

- Jeg tror simpelthen ikke længere, vi kan opretholde et system, der holder så mange mennesker og partier udenfor reel demokratisk indflydelse. Hvis vi går tilbage til det samme gamle system, når stemmerne er talt op, så tror jeg, folk vil marchere i protest mod Parlamentet og kræve en reform, siger hun. ●

Ordførerne

Kommunalordførerne skriver på skift om aktuelle politiske mål, udfordringer og sager. I denne uge **Jacob Jensen** (V)

DE HAR LOVET FØR...

Folketingsvalget nærmer sig med hastige skridt, og hvem ved - måske bliver dette min sidste klumme, inden danskerne skal til stemmeurnerne og afgøre, om regeringen fortjener 4 år mere. Hos Socialdemokraterne er der tryk på. Her er man i fuld gang med at brænde kampagnemillioner af på at love danskerne, at en socialdemokratisk regering vil give i både pose og sæk, hvis altså danskerne endnu en gang viser dem den tillid, som de nu i fire år har misbrugt. Det er en strategi, vi vist har set før.

Nogle husker måske Fair Forandring, Socialdemokraterne og SF's fælles skatteoplæg, som Helle Thorning stolt lagde frem på et pressemøde i 2009 og erklærede for "ikke er et forhandlingsoplæg til resten af oppositionen (læs: Radikale Venstre). Det, vi lægger frem, bliver skrevet ind i et regeringsgrundlag. Det er dét, vi gennemfører efter et valg". Sådan sagde den dengang stålfaste socialdemokratiske oppositionsleder.

Nogle husker måske også betalingsringen, øremærket barsel til mænd, 40 procent billigere månedskort til offentlig transport i Hovedstaden, ingen senge på hospitalsgangene og en tilbagerulning af dagpengereformen. Løfter som blev givet inden valget, men som i dag står tilbage som symbol på den regering, som velfortjent er blevet kendt som "løftebrudsregeringen".

Det helt store svindelnummer var dog de løfter, som blev givet på det kommunale velfærdsområde. I Fair Løsning lovede Helle Thorning-Schmidt blandt andet to lærere i dansk og matematik, højst 24 elever i klasserne, 12 milliarder ekstra til kommunerne - og jeg kunne blive ved. I stedet er der kommet 13.752 færre offentligt ansatte fra 3. kvartal 2011 til 4. kvartal 2014, heraf 3.100 færre pædagoger i daginstitutionerne. Antal klasser med flere end 24 er steget støt fra 4.509 i 2011 til over 5.100 i 2013. Og i stedet for en check på 12 milliarder så har kommunerne modtaget et girokort på over én milliard kroner.

Og nu lover de så igen ... Frem mod valget er der igen kommet gang i regeringens løftemaskine. Denne gang er det et nyt dagpengesystem, 150.000 private job, 10.000 flere indvandrere i arbejde, ingen skattestigninger for erhvervslivet, 8.000 flere offentligt ansatte i 2020, 5 milliarder kroner til grønne investeringer, og man kunne fortsætte, hvis man gad. Det gider jeg bare ikke.

Den måde, Socialdemokraterne kom til magten på i 2011, var ganske enkelt uanstændig, og Venstre vil ikke ryge med på samme galej. Derfor har vi åbent lagt frem, hvad det er, vi vil. Mærkesager som "Det skal kunne betale sig at arbejde" og stop for de offentlige udgifter er langt fra de nemme valg. Men det er den nødvendige retning, som vi mener er den rigtige for Danmark. Det er dét Danmark, vi ønsker for fremtiden.

Han vil servere 'nerd candy'

Politico's journalistik skal være pligtlæsning for EU's 20 mest magtfulde personer. Har vi dem som publikum, så har vi en forretning, siger chefredaktør Matthew Kaminski.

Politico.eu

Af Peter Christian Nielsen
peter@kommunen.dk

Politico.com har på ganske få år indtaget en position som de politiske insiders must-read medie i USA. Her nørdes der om personer, politik og magt. I slutningen af april lancerede Politico sin europæiske pendant med den erfarne udenrigskorrespondent, tidligere medlem af lederkollegiet på avisen Wall Street Journal, Matthew Kaminski som chefredaktør. Kommunen har fanget amerikaneren til en snak om Politico.eu's ambitioner og forskellen på amerikansk og europæisk politik. *Hvad er de langsigtede mål for Politico.eu?*

- I al beskedenhed er vores mål at lave noget sexet og anderledes journalistik og blive et medie, som man ikke kan komme udenom. Vi skal drive den politiske debat og politikudviklingen i Europa. Vi skal ind til kernen af emnerne, som vi er kendt for i USA. Vi kommer også til at dække eksempelvis energisektoren og den finansielle sektor på en måde, som man ikke har set før.

'Nerd Candy'

Det lyder altså meget fint, men hvad er de umiddelbare milepæle indenfor det første år?

- Altså, vi har tre umiddelbare mål: Vi skal dække Bruxelles for Bruxelles. Vi skal på en måde være byens nyhedsbrev, hvor man får indhold, som man ikke kan undvære i arbejdslivet, men som også bare er vildt interessant. Vi skal dække europæisk politik med en uset grundighed. Og så skal vi være et sted, hvor uafhængige kommentarer og analyser om Europa udfoldes. Vi skal gå helt ned i detaljen og gøre de komplekse historier nemme at forstå. *Det amerikanske Politico er kendt for at være de politiske nørders legeplads. Bliver det*

Vores amerikanske forretningsmodel er baseret på, at de tyve mest indflydelsesrige folk i Washington føler, at de er nødt til at læse Politico. Hvis de læser os, så hopper mange andre på. På samme måde kan man sige, at vi skal have måske de 50 mest indflydelsesrige mennesker i Bruxelles og europæiske hovedstæder til at læse Politico.eu.

Matthew Kaminski, chefredaktør for Politico.eu

også tilfældet med den europæiske version?

- Vi kommer til at dykke ned i nørderiet. Vi vil servere 'nerd candy'. Men hvad vi nørder om, vil være meget forskelligt. Det kan handle om EU-Domstolen eller teknologipolitik. Mange af vores historier vil kun appellere til en snæver skare af læsere.

Nationale interesser

De europæiske medier dækker primært EU ud fra nationale interesser. Der eksisterer ikke som sådan en fælles europæisk offentlighed. Kan Politico ændre på det?

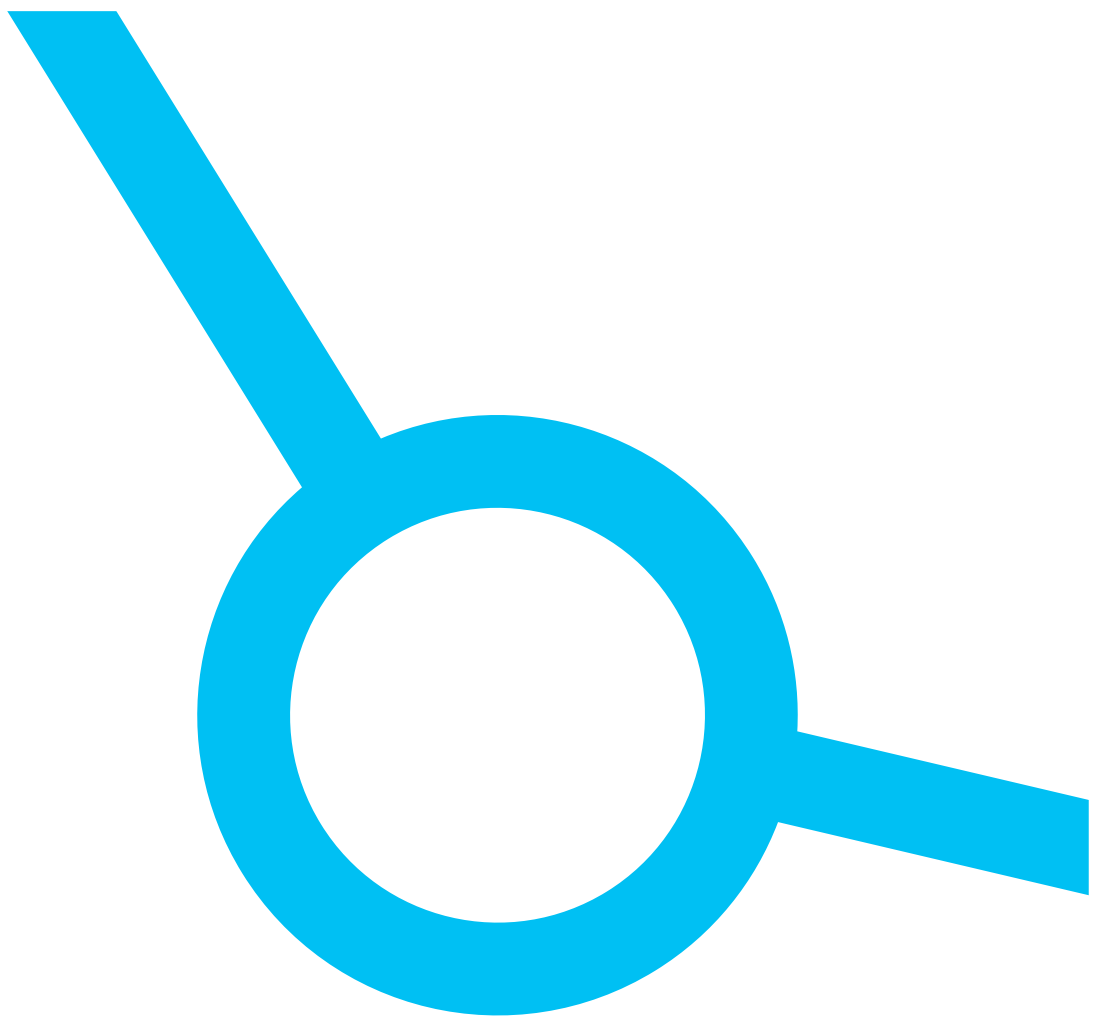
- Vi prøver ikke at ændre det. Vi ser en gruppe læsere, der arbejder i regeringsapparatet eller øver indflydelse på politikken i deres land og i Bruxelles. Vores læsere er folk, der vil vide, hvad der foregår. Politico er en dosis til den politiske junkie. Vi er ikke en udgivelse, der som sådan skal ramme den brede offentlighed.

- Vores amerikanske forretningsmodel er baseret på, at de tyve mest indflydelsesrige folk i Washington føler, at de er nødt til at læse Politico. Hvis de læser os, så hopper mange andre på. På samme måde kan man sige, at vi skal have måske de 50 mest ind-

flydelsesrige mennesker i Bruxelles og europæiske hovedstæder til at læse Politico.eu. - Du kan også overføre det til brancher. De 20 mest indflydelsesrige mennesker i teknologibranchen skal læse os etcetera. Vores forretningsmodel er baseret på, at vores journalistik er uundværlig for en ret veldefineret målgruppe.

Hvordan er jeres journalistik anderledes end den dækning, som de europæiske mediebrugere allerede oplever?

- Vi følger kampen om magten i alle tidszoner. Politico.eu er ikke et EU-medie. Vi skal både have unikke historier fra de enkelte lande og de store historier om Europa og EU. Vi skal hjælpe folk med at forstå, hvem der driver de vigtigste dagsordener. Vi giver insiderperspektiv til outsiderpublikummet. I starten dækkede vi kun valg og valgkampe, men i dag beskæftiger vi os med en lang række felter.

MONOPOLBRUD

Deltag i KOMBITs Kommunedage den 1., 2. og 3. juni

KOMBIT samler atter kommunerne til en dag i monopolbruddets tegn. Her får du som it- og digitaliseringschef samt programleder viden med hjem til dit videre arbejde med at forberede kommunens implementering af de kommende monopolbrudsløsninger.

Kom og få en status på KOMBITs arbejde og videndel med kommunale kolleger. Møderne foregår den 1. juni (Aalborg), 2. juni (Middelfart) og 3. juni (København).

Se programmet og tilmeld dig på **kombit.dk**

KOMBIT

Kommunernes it-fællesskab

Goddag frihandel -

Forhandlingerne om den europæisk-amerikanske frihandelsaftale TTIP er på vej ind i den afgørende fase. Aftalen har så omfattende konsekvenser, at alle europæere bør tage stilling, mener den tyske tænketankleder Thilo Bode.

o ttip

Af Mathias Irminger Sonne, Berlin
red@kommunen.dk

Røde blinklys, faste sidespejle og anderledes airbag-teknik. Amerikanske biler har på mange punkter ganske andre standarder end europæiske biler. Derfor er sikkerheds- og godkendelsesprocedurerne også forskellige på de to kontinenter, hvorved det amerikanske marked ikke er direkte tilgængeligt for europæiske bilproducenter og omvendt.

I store bilproducerende lande som Tyskland og Frankrig er det anskuelige billede med bilstandarden et yndlings-eksempel, når talen falder på de aktuelle forhandlinger om den transatlantiske frihandelsaftale TTIP. Men det kunne lige så godt handle om kager fra Odense eller medicin fra Bagsværd. Handelsaftalen mellem USA og EU vil nemlig både fjerne toldbarrierer og udfase en række andre handelshindringer såsom forskellige standarder for eksempel biler, fødevarer og medicin.

Win-win-logikken virker klar: I en sådan frihandelszone vil hvert land eller region koncentrere sig om det, de er bedst til. For producenterne vokser markedet og dermed afsætningen; for forbrugerne betyder det lavere priser og højere kvalitet. Eksporten stiger, økonomien går opad, og arbejdspladser opstår.

Overdrivelse og løgn

Det sidste halve års tid har især tyske industriorganisationer og ledende politikere trådt den retoriske speeder i bund for at komme videre i TTIP-forhandlingerne - blandt andet er forbundskansler Angela Merkel personligt gået i brechen for at afslutte forhandlingerne inden udgangen af 2015. Men hvor der i Europa generelt er et lille flertal for transatlantisk frihandel, er der netop i Tyskland opstået en massiv folkestemning mod dealen henover Atlanten. I modsætning til TTIP's sparsomme mediedækning i Danmark

Hvad er 'ISDS'

► Forkortelse for "Investor State Dispute Settlement" - på meget lidt mundret dansk i reglen oversat som "investorstat tvistbilæggelses-mekanisme". ISDS er et instrument til investorbeskyttelse, der skal sikre, at udenlandske investorer ikke behandles anderledes end hjemlige, og at stater ikke eksproprierer investorers ejendom eller ødelægger det grundlag, investeringerne er foretaget på.

hører indgående debatter, hyppige demonstrationer og vedholdende underskriftindsamlinger mod TTIP til medie- og bybilledet hos vores ellers eksportorienterede naboer i syd. Denne modstand skyldes ikke mindst Thilo Bode, leder af tænketanken Foodwatch og forfatter til bestselleren 'Frihandelsløgnen - hvorfor TTIP kun gavner koncernerne og skader os alle'.

- Europæerne er generelt meget dårligt informeret om aftalens indhold, processer og konsekvenser, siger Thilo Bode, da *Kommunen* møder ham i Berlin.

- Jo mere folk ved om det her, desto mere skeptiske bliver de. Personligt har drivkraften i mit engagement mod TTIP især været forargelsen over fortielsen af problemerne i aftalen og de direkte løgnagtige prognoser for vækst fra både industrien, politikerne og finansverdenen.

I forhold til prognoserne har Thilo Bode været med til at sætte skred i tallene de sidste måneder. I europæiske medier og ved stærke organisationer som den tyske industribrancheorganisation BDI har det længe heddet sig, at TTIP vil styrke EU's økonomi med over 100 milliarder euro, øge EU's BNP med 0,5 procent og skabe i hundredtusindvis af europæiske job.

Det trak derfor overskrifter

Modstanden mod den transatlantiske handelsaftale TTIP stiger i det ellers eksportglade Tyskland både fra NGO'er og medier samt ved hyppige demonstrationer som her i Düsseldorf.

Foto: Polfoto

på tværs af Europa, da Thilo Bode påpegede, at disse optimistiske tal ikke handlede om den årlige gevinst, men om den samlede gevinst efter 10 år med TTIP - fremskrevet til år 2027.

- Selvom der er tale om en enorm handelsaftale, hand-

ler det i sidste ende om meget begrænsede effekter på vækst og beskæftigelse, siger Thilo Bode og henviser til nye undersøgelser fra blandt andet det tyske erhvervsministerium, hvor vækstpotentialet anslås til at være under en promille årligt. Tal, der nødvendigt har fået den tyske vicekansler, TTIP- fortaleren og socialdemokraten Sigmar Gabriel, til at tale om "upålidelige" og "forunderlige" vækstprognoser.

Politisk lammelse

Det mest håndgribelige kritikpunkt mod TTIP har hidtil været frygten for, at

Europa vil blive tvunget til at importere de amerikanske fødevarerstandarder. Men hverken hormonbøffer eller klorkyllinger er det egentlige problem, selvom de for mange demonstranter er blevet indbegrebet af handelsaftalen, mener Thilo Bode:

- Jeg tror ikke, at TTIP vil give os hormonbehandlet kød og GMO-afgrøder på de europæiske spiseborde, siger han og understreger, at de amerikanske standarder på visse områder er skrappe end de europæiske.

- Problemet ligger i langt højere grad i, at vi låser os fast i

forhold til at udvikle vores standarder for fødevarer sikkerhed og økologi, som jo på mange områder er en katastrofe allerede i dag. Med TTIP vil den slags politiske reguleringer blive gjort næsten umulige for både EU og USA - af konkurrencemæssige hensyn. Vi vil på mange fronter sætte den laveste fællesnævner som standard.

Værre ser det ifølge Thilo Bode ud på områder som registersikkerhed og brug af kemikalier, hvor lovgivningen er markant skrappe i EU end i USA.

- Her ligger der klart et konfliktpotentiale, hvis ameri-

farvel demokrati?

kanske firmaer for eksempel anser den europæiske registersikkerhed for at være en handelshindring for Google, Facebook & Co.

Junglelov i Lobbyland

Et yderligere problem i TTIP-forhandlingerne har ifølge Thilo Bode været den totale mangel på transparens - et klagepunkt, som EU-Kommissionen imødekom i januar, da man valgte at offentliggøre store dele af udkastet til traktatteksten. Desuden er der oprettet en twitter-service og en egen TTIP-hjemmeside med myter og fakta om TTIP (se faktaboks).

Det ændrer indtil videre ikke ved, at jungleloven hersker i forhandlingsprocesserne, hvor lobbyister med Thilo Bodes ord har absurd stor indflydelse.

- For eksempel på fødevarerområdet er det groft sagt Kraft Foods og Coca-Cola, der forhandler med Unilever og Nestlé på europæisk side. Industrien står til at få en markant større indflydelse på vores fremtidige lovgivning.

Investorbeskyttelse

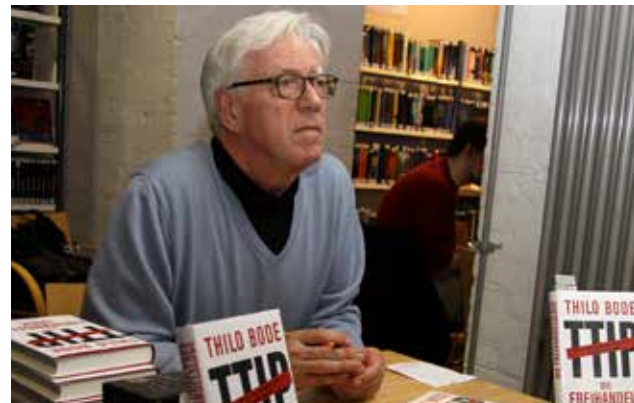
Som tidligere ulandsmedarbejder og senere chef for Greenpeace International har Thilo Bode et indgående

kendskab til international handel, og han understreger ved enhver given lejlighed, at han hverken er imod frihandel eller harmonisering af tekniske standarder. I TTIP er det suverænt største stridspunkt imidlertid, hvordan denne frihandel og i sidste ende investorerne skal sikres.

Langt ind i EU-Parlamentet er den såkaldte "Investor State Dispute Settlement" (ISDS, se faktaboks) kommet i strid modvind. Denne mekanisme, der hyppigt indskrives i bilaterale handelsaftaler, giver udenlandske koncerner ret til at indstævne det pågældende land og kræve erstat-

ning, hvis rammebetingelserne for koncernens investeringer ændres, så investeringerne ikke giver det forventede afkast. Der er her tale om private voldgiftsretter udenfor de nationale domstoles regi, hvis kendelser i reglen ikke kan appelleres, fortæller Thilo Bode med en opgivende hovedrysten.

- I politisk ustabile regioner giver det måske mening at beskytte investorer mod overgreb og ekspropriation med den slags værktøjer. Men i velfungerende retsstat er det nærmere et instrument til at undergrave demokratiet, siger han.

Tænk tankleder Thilo Bode turnerer for tiden Tyskland tyndt med budskabet: Stop TTIP - i miljøets, arbejdstagernes og demokratiets navn. Foto: Privat

- ISDS-mekanismen forbyder naturligvis ikke USA, EU eller EU-medlemsstater at ændre eller skærpe lovgivningen indenfor for eksempel miljø- eller sundhedsområdet. Men udsigten til milliardtunge erstatningssager vil næppe fremme lysten til at gøre det, siger Thilo Bode og sender en indforstået hilsen til Vattenfall:

I 2012 trak den svenske energikoncern den tyske stat for Verdensbankens voldgiftsret i Washington på grund af den tyske regerings beslutning om at fremskynde udfasningen af atomkraften efter ulykken i Fukushima. Cirka 30 milliarder kroner lyder det endnu ikke afgjorte erstatningskrav på.

At netop Tyskland med sin enorme kapitaleksport skulle være afhængigt af særlig investorbeskyttelse i udlandet, køber Thilo Bode ikke som argument.

- En økonomisk gevinst kan være for dyrekøbt. Vi kan da ikke passivt se til, mens demokratiet på den måde undergraves af en paralleljustits, hvor advokater sidder som dommere i uigennemsigtige tribunaler.

Uvis fremtid

Mens ISDS formentlig presses ud af TTIP, er selve handelsaftalens videre behandling stadig åben. Det vigtigste spørgsmål er her, om aftalen kun griber ind i lovgivningen på europæisk niveau, hvorved den blot skal ratificeres af USA og EU - for EU's vedkommende vil det sige af Europa-Parlamentet og Ministerrådet. Hvis aftalen derimod også griber ind i den nationalstatslige lovgivning, er der tale om en såkaldt "blandet traktat", hvor alle de 28 EU-medlemmer skal spørges. Det lyder lovende for modstanderne, men det er også pine-død nødvendigt, mener Thilo Bode.

- Som folkeretlig aftale mellem EU og USA ville TTIP komme til at rangere over bå-

Hvad er 'TTIP'

► **Forkortelse** for frihandelsaftalen "Transatlantic Trade and Investment Partnership", der har været forhandlet på konkret plan mellem EU og USA siden 2013. Målet er en frihandelszone mellem USA og EU, som Mexico, Canada og de øvrige europæiske stater eventuelt kan tilknyttes.

de europæisk og nationalstatslig lovgivning og dermed gribe langt ind i både forbrugernes og politikernes virkelighed. Derfor er mit anliggende soleklart: Stop TTIP, siger Thilo Bode og peger på sin bog.

Men hvis TTIP-aftalen mellem EU og USA helt sættes ud af spil, vil andre, mindre civiliserede stater sikkert sætte standarderne - eller som EU's handelskommissær Cecilia Malmström har formuleret det: "TTIP vil booste vores indflydelse i verden - ved at tiltrække flere investorer, sætte høje standarder for den globale handel og udbrede vores værdier."

- Det er noget vrøvl, indvender Thilo Bode.

- Skulle kineserne pludselig sætte standarden for baby-mad for de europæiske forbrugere? Den køber jeg ikke - eller med andre ord: De europæiske forbrugere køber det ikke. Asiaterne køber jo vores baby-mad, fordi de vil have vores standarder. Selvfølgelig skal vi sætte vores egne standarder. Men hvis vi blindt går videre ad de nuværende forhandlingsveje med TTIP, er det nærmere os, der bliver taberne i forhold til ad politisk vej at sætte standarderne i den tiltagende globalisering.

► **Læs mere** om TTIP og Thilo Bode: www.ec.europa.eu/trade/policy/in-focus/ttip/ og www.foodwatch.org

Send debatstof til os:

Debatindlæg må højst være på 2.500 tegn inklusive mellemrum. **Kronikker** skal være på mellem 5.500 og 7.500 tegn inklusive mellemrum. Kronikker skal udstyres med et vellignende portræt.
debatognavne@kommunen.dk

"Vi har allerede lavet rigtig meget. Vi har lavet vækstinitiativer for vores landbrug. Vi skal også til at kigge på vores planlov, så man også kan få vækst i yderområderne."

Helle Thorning-Schmidt (S) under et besøg hos virksomheden Ortofon. Ifølge Ritzau.

Når inklusionen bliver et handicap

o sparekniv

Af Ingvald á Kamarinum, specialskoleleder, Fjordskolen ved Holbæk

Siden regeringen i 2012 besluttede at tvangsinkludere børn med særlige behov i den almindelige folkeskole, har initiativtagernes regnedrenge med undervisningsminister Christine Antorini som talerør beskrevet projektet som en stor succes.

Anderledes forholder det sig imidlertid ude i den virkelige verden, hvor lærere, forældre og elever må se langt efter succesoplevelserne. For nylig konkluderede en undersøgelse udarbejdet af Det Nationale Forskningscenter for Velfærd blandt andet, at seks ud af ti inkluderede elever i folkeskolen savner hjælp og støtte i den daglige undervisning.

Det overraskede tilsyneladende ministeren, at hendes gyldne løfter er endt som varm luft i regeringens egen luftballon, der i den grad er på katastrofekurs.

Mange inkluderede børn mistrives ifølge specialskoleleder Ingvald á Kamarinum, fordi de er tvangsindlagt til en skolegang, de slet ikke magter.

Foto: Polfoto

Personligt er jeg ikke overrasket over, at mere end halvdelen af inklusionsbørnene savner hjælp og støtte. Jeg ser som specialskoleleder flere og flere alarmerende eksempler på, hvordan inklusionen bliver et handicap - for skolerne, for forældrene og i sidste ende selvfølgelig også for de børn, der er tvangsindlagt til en normal skolegang, som de slet ikke magter.

Imens lærerne kæmper en forgæves kamp for at rumme, favne og undervise alle børn, sådan som de fortjener og har krav på, ser forældrene magtesløst til, mens deres børn mistrives, fordi de har behov, som folkeskolen - med sit enøjede fokus på faglighed - ikke kan og ikke kan forventes at kunne rumme.

Kæmpe ekstraregning

Tal fra Landsforeningen Autisme fortæller for eksempel, at 70 ud af 200 adspurgte familier fortæller, at deres barn med autisme ikke går i skole lige nu. 32 af familierne

"Det overraskede tilsyneladende ministeren, at hendes gyldne løfter er endt som varm luft i regeringens egen luftballon, der i den grad er på katastrofekurs."

svarer endda, at deres barn ikke har været i skole i mere end et halvt år.

Den tendens kan jeg desværre også kun nikke gendende til, og det er decideret en falliterklæring for samfundet. Lærerne bliver syge, fordi de føler, de svigter. Forældrene melder sig syge for at kunne tage sig af deres børn. Og spørgsmålet er, om regeringens store sparekniv ikke ender med at punktere luftballonen med en kæmpemæssig ekstraregning til følge.

Af Knud Abildtrup. Udenfor referat

Der tog jeg godt nok fejl – og der lærte jeg noget nyt

Interviewrækken 'Sceneskift' i *Kommunen* har givet flere neddyk i årsagerne til, hvorfor folketingsmedlemmer hver især vælger at stoppe på Borgen. Personlige årsager, familie, arbejde og helbred spiller ind. Men det er tankevækkende at læse garvede MF'eres svar på spørgsmål som 'Hvad er blevet værre i dansk politik, mens du har siddet i Folketinget?' og 'Hvad kommer du ikke til at savne?'

Eyvind Vesselbo (V) siger direkte, at 'den debat, der skulle føre frem til noget for det danske samfund, er ikke længere til stede. Man diskuterer kun processer. Det er et kæmpe problem, for konsekvensen er blevet for megen tilsvining og mudderkastning. Når man hører Lars Løkke og Helle Thorning hver anden tirsdag, tager man sig til hovedet. Det virker absurd. Man diskuterer alt andet end det, der er vigtigt.'

Man kan høre og se det for sig: 'Det skete på jeres vagt', 'Hvordan var det måske ikke under den foregående regering?', 'Det kan I ikke tage æren for'. 'Det synspunkt har I ikke patent på'.

På det sociale medie Twitter er det politiske niveau langt henad vejen det samme - i hvert fald, når rådgivere og politikere tweeter. Drillekulturen udfoldes i fuldt flor, et tweet skal helst være ironisk og sarkastisk - selvom det ikke står i nogen manual - og hvis de 140 tegn lange tweets også er selvhævdende og -promoverende, går man ikke helt galt.

Med andre ord: Det er ikke lige i tirsdagsdebatter eller på Twitter, man mest hører udsagn som 'der tog jeg godt nok fejl', 'der lærte jeg

noget nyt', 'der har du en god pointe' eller 'det har jeg ikke tænkt på før'.

Sociale medier valgt fra

Afgående MF Henrik Høegh (V) siger det lige så direkte: 'Der er rigtig meget 'du kan selv være dum' og 'hvad sagde du for tre år siden?'. Der er ikke ret mange på Folketingets talerstol, der viser anerkendelse og forståelse. Debatterne er meget markering og valgkamp. (...) det er så ærgerligt, at man ikke bruger landets fornemste scene til virkelig at debattere og forhandle, men at man bruger den til at markere. Vi har allesammen ansvaret, for vi spiller alle med på det spil.'

"Det er ikke lige i tirsdagsdebatter eller på Twitter, man mest hører udsagn som 'der tog jeg godt nok fejl', 'der lærte jeg noget nyt', 'der har du en god pointe' eller 'det har jeg ikke tænkt på før'."

En, der nu ikke synes, hun har spillet med, er nordjyske Birgitte Josefsen (V), der ikke 'har stået og trippet foran journalister 27 gange om dagen for at komme i tv.' Hun gider samtidig heller ikke de sociale medier, vil møde folk i øjenhøjde og savner 'politikere, der er mennesker - ikke robotter, der hele tiden tænker strategisk og påtaget. (...) debatkulturen har forandret sig. Det bevæger sig henimod, at man skal stå og svine personer til i stedet for at tage en slåskamp om det politiske.'

At Josefsen så klart fravalgte de sociale medier, fik en og anden journalist fra årgange yngre end denne signatur til at tvivle på visdommen i så overhovedet at ville være politi-

ker. Det må have lydt som fravalg af at læse trykte aviser eller at se tv for den sags skyld.

Vi vil indrømme fejl

På baggrund af udtalelserne fra de tre snart eks-MF'ere er det forfriskende at se, hvordan Alternativet ønsker nye debatdogmer: 'En åben og lyttende samtale er nerven i demokratiet. Formålet med politiske samtaler og debatter er at skabe en dialog om fordele og ulemper samt at give borgerne indblik i deres politikeres bevæggrunde for at vælge én løsning fremfor en anden. Den politiske kultur er desværre alt for fyldt med udenomssnak, selvpromovering og mudderkastning, (...).

Et af det nye partis seks dogmer - find dem ved en nem søgning - lyder: 'Vi vil indrømme, når vi ikke kan svare på et spørgsmål, og indrømme, hvis vi har taget fejl.'

Og det er da en begyndelse: Og man kan kun håbe på, at dogmerne kan sprede sig, og at partiet måske kunne gå skridtet videre og of-fentliggøre, hvor og hvornår medlemmerne træder ved siden af dogmet - og hvordan man måske kunne have udtalt sig i stedet. Og al-lerbedst, hvis det er på eget initiativ.

Tænk, hvis det at indrømme en fejl i politik ikke betragtes som nederlag. Hvis man ikke nødvendigvis taber ansigt ved at erkende uvidenhed. Og måske mest dramatisk: Hvis det at skifte synspunkt, fordi man er blevet klogere, blev lidt mere dagligdags og noget, man kunne snakke mere åbent om.

4

ud af 10 af de elever, der er blevet inkluderet i folkeskolens normalundervisning, får støtte i undervisningen

Kilde: Det Nationale Forskningscenter for Velfærd (SFI) for Undervisningsministeriet

Kommunerne har en nøglerolle i den grønne omstilling. Og der er god grund til at rose dem for deres mod og virkelyst.

Mange husker billederne af en træet Lars Løkke Rasmussen fra Bella Center i 2009. En verden, der ikke ville enes om en global klimaaftale til trods for videnskabens klare budskab om behovet for handling. Og et antiklimaks på det, vi alle troede var det tidspunkt, hvor verden ville stå sammen om en af de største udfordringer i vores tid. Jeg havde selv brugt seks år af mit arbejdsliv som klimaforhandler på at lande en aftale i København, men forlod Bella Center desillusioneret og med en kuldsejlet tro på, at klimaindsatsen nyttede. Men så ramte virkeligheden mig.

Efter at have sliktet sårene og set Bella Center forsvinde i bakspejlet dumpede jeg ned i den kommunale virkelighed. En virkelighed, hvor der var mod på klimaindsatsen, og hvor borgere, virksomheder, politikere og medarbejdere virkelig ville fremad. Det var som at slå øjnene op og indse, at klimakampen jo var i fuld gang.

Som ansvarlig for at drive klimaindsatsen fremad i en ambitiøs klimakommune som Fredensborg Kommune blev klimaindsatsen pludselig meget konkret: Kommunale bygninger skulle klima- og energireoveres, ældreplejen skulle køre bæredygtigt, børnene i skolerne skulle rustes til at være fremtidens klimagenerationer, styrtregnen skulle være med til at skabe flotte grønne byrum, medarbejdere skulle køre i elbiler rundt i kommunen, og borgere og virksomheder skulle indruges i klimaindsatsen. Politikerne så klimaindsatsen som en vigtig del af det at være en moderne grøn kommune, der kan tiltrække nye borgere og virksomheder og dermed skatteydere til kommunen. Og Fredensborg Kommune var ikke alene.

Klima i klemme

I mange kommuner rundt om os var de også i fuld gang. Sund konkurrence er jo altid godt, men der var også klare fordele ved at snakke sammen og lære af hinanden. Og rundt omkring kunne vi se eksempler på, hvordan klimaindsatsen skaber helt nye muligheder - også for borgere og erhvervsliv.

Eksempelvis i Middelfart, hvor man i samarbejde med private definerede modeller, hvor gadelyset blev udskiftet og husejerne kom i gang med energireoveringer. Og i Kokkedal i Fredensborg Kommune, hvor en voldsom oversvømmelse i 2011 ved fælles hjælp blev begyndelsen på det ny Kokkedal, der vokser frem over de næste år med nyrenoverede boligkomplekser og udearealer med masser af aktivitet, sociale mødesteder og grønne oaser.

Og ja, klimaindsatsen ligger i knivskarp konkurrence med en masse andre prioriteter i den kommunale virkelighed. Børn og ældre skal passes, skolerne skal reformeres, trafikken skal køre, græsset skal slås og så videre. Og det er trange økonomiske tider. Ligesom alle andre steder skal der effektiviseres og prioriteres.

Derfor kommer et område som klima nogle gange i klemme, ligesom tilfældet er med andre "bløde" områder som natur og kultur. Men det er netop her, hvor der skal politisk mod til - politisk mod til at ville noget mere og andet og aktivt støtte den grønne omstilling

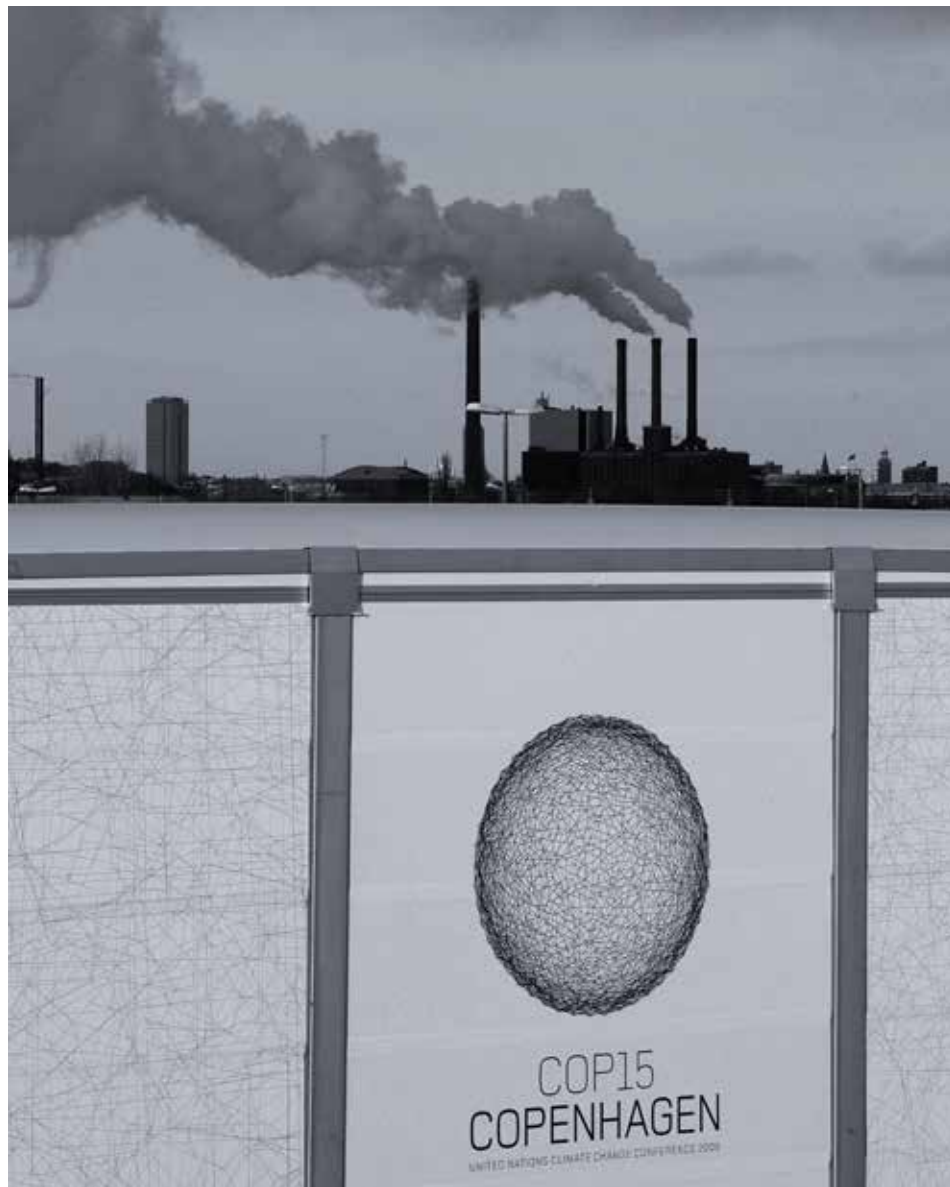

FOTO: POLFOTO

med de udviklings- og vækstmuligheder, den giver kommunens borgere og virksomheder.

Lad os tage et eksempel fra den kommunale virkelighed. Rigtig mange steder er den kommunale bygningsmasse nedslidt, og det er svært at finde midler til en reel genopretning. Børn og lærere i skolerne må leve med dårligt indeklima, og energiregningen risikerer at vokse og vokse. Ved at samtænke disse udfordringer med klimaudfordringen kan man få ekstra lånemuligheder til energireoveringer, og investeringerne kan endda ofte betale sig selv tilbage over en kort årrække. Og så langt så godt, for så længe det kan betale sig, er alle med.

Men det, der kan betale sig, er jo ofte udskiftning af ventilation, oliefyr og så videre - og hvis succeskriteriet alene er at skaffe hurtige tilbagebetalingstider, vil projekterne ofte blive nede i kælderen eller være gemt oppe under loftet. Men der er så meget mere at hente - også for klimaet - hvis man har mod til at tænke klimaprojekterne i sammenhæng med de øvrige prioriteter som for eksempel indeklima og uddannelse af fremtidens klimagenerationer. Fremtidens folkeskole handler ikke kun om ny ventilation, men om klimabevidste børn og unge, der evner at se tingene i bæredygtige helheder.

Et andet eksempel er kommunernes rolle

som strategisk energiplanlægger. En noget diffus rolle, når man sidder bagved et skrivebord i en kommune og skal forholde sig til energiforsyningselskaber, fjernvarmepriser, solcellelovgivning og så videre, men ikke desto mindre en meget vigtig rolle, hvis der er politisk opbakning til for alvor at tage udfordringen op.

Kommunerne spiller mange steder en absolut nøglerolle som drivkraft for den grønne omstilling. De er medejere af store energiforsyningselskaber, de træffer beslutninger om fjernvarmeudbygning i lokalområderne, og de samarbejder på tværs af kommunegrænser for at skabe større sammenhæng. Her er det igen afgørende, at der ikke kun ses snævert på prisen i morgen, men på den langsigtede totaløkonomi samt på, hvordan man som kommune kan spille en aktiv rolle i den grønne omstilling.

Indsats på tre ben

Der er masser af sådanne observationer, når jeg nu igen sidder lidt på afstand i en tænketank, der er 100 procent fokuseret på den klimaudfordring, der ligger foran os. Og de giver et klart billede af en kommunal virkelighed, hvor man ofte møder mere virkelyst og klimamæssigt gåpåmod end på Christiansborgs gange og i ministerierne. Der er imidlertid

"Efter at have sliktet sårene og set Bella Center forsvinde i bakspejlet dumpede jeg ned i den kommunale virkelighed. En virkelighed, hvor der var mod på klimaindsatsen, og hvor borgere, virksomheder, politikere og medarbejdere virkelig ville fremad."

også behov for, at man i kommunerne bliver endnu mere bevidst om sin rolle som drivkraft i den grønne omstilling og om, at indsatsen skal gå på tre ben.

For det første bør man i højere grad end i dag gå målrettet efter de største potentialer for CO₂-reduktioner. Oplagt er selvfølgelig de større omlægninger til fjernvarme og så videre, men der er også stort potentiale i klimavenlig indkøbspolitik. En CONCITO-analyse fra 2011 viser, at de offentlige indkøb i Danmark giver anledning til en global drivhusgasudledning på cirka 20 millioner ton CO₂ per år svarende til knap 4 ton CO₂ per dansker. Her er der et kæmpe potentiale i en mere systematisk indsats for at vælge de mest klimavenlige varer og serviceydelser. Lav drivhusgasudledning kan vægtes højere i kommunernes indkøbspolitik og store udbud, uden at det nødvendigvis bliver væsentligt dyrere.

En anden vigtig rolle, som kommunerne bør påtage sig, er at være frontløber og fødsels-hjælper i forhold til nogle af de indsatser og teknologier, der er vigtige for omstillingen på langt sigt. Et oplagt eksempel er kommunernes fokus på elbiler som en vigtig del af at skabe en efterspørgsel og få løbet markedet i gang. Men det kan også være kommunernes rolle som facilitator af indsatser hos virksomheder og borgere eksempelvis i forbindelse med byggetilladelser, miljøgodkendelser, lokalplaner og så videre.

Sidst, men ikke mindst har kommunerne et ansvar for at definere fremtidens energisystemer både i deres lokale kontekst og i en bredere regional kontekst. Som medejere af forsyningselskaber og som beslutningstagere i forhold til energiforsyningen i kommunen kan kommunerne i dag spille en helt afgørende rolle i omstillingen. Og man er rigtig godt på vej mange steder.

Kommunerne er i fuld gang, og der er god grund til at rose den virkelyst og det klimamæssige mod, der bliver vist i rigtig mange kommuner - og godt for det! For klimaudfordringen kræver, at den grønne omstilling skal tage endnu mere fart i de kommende år. I CONCITO er vi klar til at bidrage og støtte. Vi er allerede i dialog med kommuner og andre interessenter, og vi vil gerne mere.

Af Christian Ibsen, direktør i tænketanken CONCITO

Send navnestof til os:

Skriv til os, hvis karriereskift eller lignende skal nævnes her på siderne. Husk at medsende et vellignende portræt.
debatognavne@kommunen.dk

"Jeg vil gerne opfordre til, at vi rykker stolene tæt sammen. Intern uro vil kun skabe et øget negativt fokus på Det Konservative Folkeparti."

Søren Vandsø (K), partisekretær, i en intern mail til partiets byrødder i kølvandet på en del kritik af blandt andet annonsekampagnen med budskabet "Stop Naziislamisme". I Politiken.

Ind i manegen: Morten Dahlin

Jeg vil ikke nøjes med 'det Danmark du kender'

Man har kun ret til at brokke sig, hvis man også selv prøver at gøre noget ved det. Sådan har det været for Morten Dahlin (V) siden 9. klasse, og nu vil han i Folketinget for at gøre noget ved det dér.

Sceneskift

Kommunen bringer i hvert nummer frem til folketingsvalget et portræt af en politisk profil, der enten stopper i Folketinget eller står på tærsklen til måske at blive nyvalgt.

Af Michael Kjærgård
michael@kommunen.dk

Hvad fik dig til at gå ind i politik?

- Det var i 9. klasse med udspring i nogle diskussioner i samfundsfagtimerne. Jeg var utilfreds med nogle af elementerne i min skolegang og den undervisning, vi modtog. Der var for meget grå middelmådighed. De stærke fik ikke udfordringer nok, og de svage fik ikke nok støtte og hjælp. Hjemmefra har jeg lært, at man kun har ret til at brokke sig, hvis man også selv prøver at gøre noget ved det, man er utilfreds med. Og måden at gøre noget ved det på er jo politik, så derfor meldte jeg mig ind i Venstre i marts 2005. Det var den 23. marts, kan jeg huske.

Hvad er din politiske mærkesag/hovedinteresse?

- Den største udfordring, vi har, er ubetinget de 800.000, der er placeret permanent udenfor arbejdsfællesskabet. Det skal der gøres noget ved både beskæftigelsespolitisk og skattepolitisk. I Greve, hvor jeg er byrådsmedlem, har vi vist, at det kan lade sig gøre. I Greve er det sådan, at alle kontanthjælpsmodtagere under 30 år, som ikke har andre problemer, end at de ikke har arbejde, kommer ud i nyttejob eller noget lignende indenfor 24 timer, efter de har meldt sig. Det får 60 procent af dem til at vælge kontanthjælpen fra. Jeg vil meget gerne være med til at indføre noget lignende på nationalt plan.

Hvad er din største styrke som politiker?

ILLUSTRATION: JENZ KOUHAHL/SPILD AF TID

- What you see, is what you get. Jeg er meget ligefrem og ærlig. Hvis jeg bliver spurgt om noget, hvor jeg ikke kender svaret, så siger jeg, at jeg ikke ved det, og hvis jeg er uenig med nogen, jeg burde være enig med, så siger jeg også det. Med mig får man det, man kan se.

Hvad er din værste svaghed som politiker?

- Svaghed? Hmm. Jo, jeg er

nok for temperamentsfuld. Det kan godt forekomme, at jeg bliver lidt for ophidset i en diskussion. Det er, fordi jeg brænder så meget for det - men sommetider kan det nok godt blive lidt for meget. **Hvad fik dig til at beslutte at stille op som folketingskandidat?**

- Nu bruger jeg verdens største kliché, men det var muligheden for rent faktisk at gøre

noget for samfundet. Det ligger i min opdragelse, at man ikke kan tillade sig bare at sidde på sin flade og være utilfreds. Man må gøre noget selv, og jeg vil ikke nøjes med det Danmark, du kender. Jeg tror på, at vi kan gøre det bedre.

Hvem har du til at hjælpe dig? Hvor stor en organisation står bag dig i valgkampen?

- Rigtig, rigtig mange frivil-

lige fra Venstre og VU og også folk, der ikke hidtil har været politisk aktive. De er fordelt over hele Sjælland, og de lægger fra en time og op til tre ugers arbejde i valgkampen. **Hvor mange penge bruger du på din kampagne, og hvor kommer de fra?**

- Ikke nok! De kommer fra forskellige mennesker, der gerne vil støtte, men jeg kender ikke det endelige budget.

Blå bog**Morten Dahlin**

► Opstillet i Slagelsekredsen for Venstre i Sjællands Storkreds

► Byrådsmedlem Greve 2010, beskæftigelsesudvalgsformand 2014, tillige VU-formand 2011-2013

Men det er helt sikkert, at som folketingskandidat kan man altid bruge nogle, der vil give en hånd med, og man kan altid bruge nogle, der vil give et bidrag, så alle er velkomne. Jeg overholder selvfølgelig alle regler om indberetning og offentliggørelse og så videre.

Hvad kan personen Morten Dahlin bidrage med som folketingsmedlem, hvis han bliver valgt ind?

- En hel del. Jeg har nogle erfaringer fra beskæftigelsesområdet i Greve, hvor vi har formået at flytte mange fra passiv forsørgelse til job eller uddannelse. Det er en helt konkret erfaring, jeg kan tage med mig derind.

Hvad er din hovedinteresse udover politik?

- Fodbold! Så meget som muligt, men især Vestegnens helte Brøndby. Jeg skal huske at sige, at jeg selvfølgelig håber, at Vestsjælland bliver i Superligaen, men min store passion er Brøndby. ●

699

millioner kan der spares på hospitalerne i Region Midtjylland frem til 2019. Det fremgår af det netop fremlagte sparekatalog, der indeholder 120 forslag til besparelser i regionen.

Kilde: Dknyt

Politisk kalender

» Læs hele kalenderen på dknyt.dk

04. MAJ 2015

Beskæftigelsesudvalgets åbne samråd om de 9 principper for et nyt dagpengesystem

Beskæftigelsesudvalget har kaldt beskæftigelsesminister Henrik Dam Kristensen (S) i samråd for at redegøre for følgende:

- 1) Hvad er ministerens holdning til hvert af de 9 principper?
 - 2) Er ministeren og Socialdemokraterne enige i de 9 principper?
 - 3) Hvilke handlinger vil ministeren og regeringen igangsætte på baggrund af LO's og FTF's initiativ?
 - 4) Vil ministeren tage initiativ til at afprøve, om der er mulighed for at bruge et flertal bestående af Socialdemokraterne, SF, DF og Enhedslisten til at forfølge principperne nu?
- De 9 principper kan for eksempel findes på <http://www.information.dk/telegram/530092>
- Beskæftigelsesudvalgets samrådsspørgsmål H er stillet efter ønske fra Christian Juhl (EL).
- Christiansborg, 2-080

04.-05. MAJ 2015

Personalejuridisk konference

KLs årlig tilbagevendende konference for **personalechefer, forvaltningschefer med flere**

Hør om den seneste udvikling indenfor arbejdsretten, faglig voldgift samt de ordinære domstole. På konferencen bliver du ført ajour med den seneste udvikling og får mulighed for at deltage i debatten om håndteringen af udvalgte problemstillinger.

Munkebjerg Hotel, Vejle

05. MAJ 2015

Åbent samråd om kampen mod menneskehandel og lukning af ProVest i Fredericia

Folketingets Socialudvalg har kaldt ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold, Manu Sareen (R), i samråd for at give en uddybende begrundelse for, hvorfor ministeren mener, at det ikke går ud over kampen mod menneskehandel, at ProVest i Fredericia lukkes som konsekvens af, at ministeren trækker bevillingen til ProVest tilbage. Endvidere har udvalget bedt ministeren redegøre for de faglige argumenter, ministeren bygger sin argumentation og beslutningen om lukning af ProVest i Fredericia på. Endelig er ministeren bedt om at redegøre for, hvordan det opsøgende arbejde mod menneskehandel fremover konkret skal foregå udenfor hovedstaden.

Samrådsspørgsmålene er stillet efter ønske fra Ellen Trane Nørby (V).

Christiansborg, 1-133

06. MAJ 2015

Åbent samråd om § 3-arealer og økologers ret til gødskning

Miljøudvalget har kaldt miljøminister Kirsten Brosbøl (S) i samråd for at redegøre for, hvorfor der er lavet en undtagelse fra gødskningsforbuddet på § 3-arealer for økologiske husdyr. Udvalget har bedt ministeren redegøre for, hvorfor man har lavet en undtagelse fra gødskning af § 3-arealer, der ikke er baseret på naturfaglige hensyn, og om man kan forestille sig undtagelser i andre tilfælde, hvor enkelte konventionelle landmænd bliver særlig hårdt ramt af forbuddet. I den forbindelse har udvalget bedt ministeren redegøre for, hvorfor der er forskel på, om den gylle, der anvendes på § 3-arealer, kommer fra en økologisk ko eller fra konventionelle landbrug.

Samrådsspørgsmålene er stillet efter ønske fra Anni Mathiesen (V) og Pia Adelsteen (DF).

Christiansborg, 2-133

Kommuner

DRAGØR

Chef avancerer

Kommunalbestyrelsen ansætter nu **Mette Jeppesen** som direktør, oplyser Dragør Kommune. Økonomiudvalget har sammen med repræsentanter for administrationen udgjort ansættelsesudvalget med bistand fra konsulentvirksomheden Genitor. Det var et enigt ansættelsesudvalg, der pegede på Mette Jeppesen blandt 43 ansøgere. Mette Jeppesen er 45 år og cand.scient.soc. i geografi og offentlig forvaltning. Hun kommer fra en stilling som chef for Borgmestersekretariat, HR og Udvikling i Dragør Kommune. Hun har også tidligere været chefkonsulent i Kommunekontaktrådet for Region Hovedstaden og ansat i Roskilde Kommune og Nexø Kommune. Mette Jeppesen tiltræder som direktør 1. juni 2015. Hvilke fagområder Mette Jeppesen vil få ansvaret for, aftales indbyrdes i direktionen i løbet af maj måned.

LYNGBY-TAARBÆK

Chef udpeget til Beredskab Øst

Ballerup, Gentofte, Gladsaxe, Herlev og Lyngby-Taarbæk Kommunes fælles beredskab, der kommer til at hedde Beredskab Øst, har ansat en ny chef, oplyser Gentofte Kommune. Chef for det nye beredskab - som kommer til at dække næsten 300.000 borgere - bliver **Rasmus Storgaard Petersen**, der i dag er beredskabschef i Lyngby-Taarbæk Kommune. Aftalen mellem de fem kommuner indebærer, at der skal etableres et robust beredskab med et ensartet serviceniveau. Det betyder, at borgerne fortsat vil opleve korte udrykningstider og et beredskab med stort lokalkendskab. Rasmus Storgaard Petersen er i dag også ansvarlig for den operative ledelse af beredskabet i Gentofte Kommune. Han har en master i brandsikkerhed og er diplomingeniør fra Danmarks Tekniske Universitet.

NORDFYN

Ny strategisk leder

En ny chef er klar til at rykke ind på Bogense Rådhus som leder af Strategi og Politik i Nordfyns Kommune. Navnet er **John Zola**, og han kommer fra en stilling som direktionssekretær i Vejle Kommune, oplyser Nordfyns Kommune. Her har han arbejdet tæt sammen med kommunens administrative og politiske topledelse, blandt andet som økonomiansvarlig for to af kom-

munens centrale stabe, herunder direktionssekretariatet. Han har også haft ansvaret for alle valghandlinger i Vejle Kommune - en erfaring, som i lyset af det kommende folketingsvalg hurtigt kan komme i spil. I Nordfyns Kommune bliver John Zola leder af staben for Strategi og Politik og dermed chef for stabens to team med i alt 19 ansatte. John Zola kommer til at arbejde med betjening af det politiske niveau, borgmester, kommunaldirektør og direktion. Den rolle er han vant til fra sin tid i Vejle. Til gengæld skal han til at gøre sig sine erfaringer som personaleansvarlig for en større personalegruppe.

ODENSE

Ny uddannelseschef

Jane Findahl bliver ny uddannelseschef i Social- og Arbejdsmarkedsforvaltningen, oplyser Odense Kommune. Den nye uddannelseschef er et kendt ansigt i kommunale kredse som erfaren politiker i Fredericia Kommune for SF og medlem af KL's Arbejdsmarkeds- og Erhvervsudvalg. Jane Findahl er formand for Fredericia Gymnasium, og hun har haft en række poster i relation til unge og uddannelse i sin politiske karriere. I forbindelse med jobskiftet forlader hun alle sine politiske poster. Jane Findahl kommer fra en stilling som projektchef ved Den Boligsociale Helhedsplan 'SønderKorskær' i Fredericia. I Odense får hun som uddannelseschef ansvaret for en medarbejderstab, der primært arbejder med at guide unge under 30 år frem til uddannelse og forskellige former for støttende uddannelsesforløb.

REBILD

Centerchef fratræder

Rebild Kommune har sagt farvel til endnu en centerchef - **Rasmus Simonsen** - i Center Pleje Omsorg, oplyser kommunaldirektør Jes Lunde til Nordjyske.

- Lige nu varetages hans arbejdsområder af direktør Anne Krøjer, men vi vil så hurtigt som muligt konstituere en stedfortræder og opslå stillingen som ledig, siger Jes Lunde, der regner med, at chefstillingen kan besættes 1. juli, muligvis først til august.

Rasmus Simonsen (42) blev ansat som centerchef i november 2013 og kom fra en stilling som sekretariatschef for social- og sundhedsområdet i Favrskov Kommune. Han afløste Annette Grønitz, der efter kun et halvt års ansættelse i Rebild vendte tilbage til sit tidligere job hos

BDO Revision. Rasmus Simonsen har været sygemeldt i en periode forud for aftalen om fratrædelse.

Regioner

HOVEDSTADEN

Ny hospitalsdirektør

Det bliver en mand med mange års erfaring med kommunal ledelse på topplan, som bliver ny direktør for Amager og Hvidovre Hospital. Region Hovedstaden har netop ansat **Anders Agger** i stillingen som hospitalsdirektør fra 1. juni 2015. 52-årige Anders Agger er uddannet cand.scient.pol. fra Aarhus Universitet og har været kommunaldirektør i Ballerup siden 2006. Før dette var han direktør og økonomidirektør i Ballerup fra 2000 til 2006. Fra 1997 til 2000 var Anders Agger kontorchef i Udlændingestyrelsen og inden da budgetchef i Dansk Røde Kors fra 1995 til 1997.

Organisationer

LÆGEFORENINGEN

Ny formand

Andreas Rudkjøbing er lørdag valgt til ny formand for Lægeforeningen. Han var Yngre Lægers kandidat, og med sine 34 år bliver han Lægeforeningens yngste formand hidtil.

Valget af foreningens nye frontfigur fandt sted på et repræsentantskabsmøde i København efter et kampvalg mod tre andre kandidater. Ingen af de fire opnåede absolut flertal ved første afstemning, men i anden runde vandt Andreas Rudkjøbing sikkert med 62 stemmer mod 41.

Han arbejder til daglig som forsker på Afdeling for Sundhedstjenesteforskning på Københavns Universitet og er i gang med sin hoveduddannelse i samfundsmedicin. På formandsposten i Lægeforeningen afløser han Mads Koch Hansen, der af personlige årsager stopper efter fem år - et år, før hans valgperiode udløber.

Lundgaard Konsulenterne

- Rekruttering af ledere og nøglemedarbejdere
- Visions- og strategiprocesser for den politiske- og administrative ledelse
- Netværksanalyse – vi kan vise hvordan organisationen i *virkeligheden* arbejder sammen
- Udvikling af ledere og ledergrupper – med eller uden typeprofilværktøjer
- Sparring/coaching med toppolitikere og ledere

Af Anders Kjærulff. En elektro-pedels bekendelser

Anders Kjærulff, data-journalist og studievært på Radio 24/7's program 'Aflyttet'

Borgeren som forsøgsdyr for staten?

Hvad nu, hvis alt, du fortalte din læge, var offentligt tilgængeligt? Hvis din impotens, dine hjerte-problemer, din depression og dit snigende alkoholmisbrug var infor-mationer, som blev solgt frit til internatio-nale medicinalfirmaer og analysebureauer?

For sådan kan vi nemlig sagtens risikere det ender, hvis vi ikke passer på. Og det kan vi, fordi vi er mennesker, der elsker systemer mere end os selv. Vi er mennesker. Vi er men-nesker på planeten Jorden, og vi fødes kun én gang og har til gengæld én død til gode, i hvert fald så vidt vi ved med absolut sikkerhed indenfor videnskabens grænser, og her i landet elsker vi også videnskab, og vi er gode til det. Vi er mennesker, og de af os, der bor i Dan-mark, har siden 1968 også været numre, 10 cifre, der kan slås op og findes og gemmes op-lysninger sammen med på kryds og tværs af alt muligt, så længe det holder sig indenfor en efterhånden noget hullet persondatalovs grænser. Vi er mennesker, men vi er også borgere og bistandsklienter og indsatte og løn-modtagere og selvstændige, og så er vi patien-ter.

Som patienter er vi også numre, men angive-lig numre i et hemmeligt rum hos lægen, et rum, hvor tavshedspligten gælder. Man kan fortælle sin læge alt, og det bliver i lægens journal og kommer ikke videre. Sådan er det. Måske.

For når vi både er mennesker og numre, bli-ver vi samtidig to ting mere, forskningsobjek-ter og data til salg - også når vi er patienter. 'Deltagelsen i samfundsrelevant forskning er efter regeringens opfattelse en del af det, der hører med til at være en samfundsengageret borger, og det er med til at styrke fællesska-bet'.

Sådan lød det fra tidligere indenrigsminister Margrethe Vestager, da hun og regeringen

med en rask lille lovændring og uden større dramatik afskaffede en af de - efterhånden få - rettigheder, borgerne havde overfor staten: forskerbeskyttelsen.

Vestagers nytte-tankesæt

Forskerbeskyttelsen bestod i første omgang af et lille flueben, man kunne sætte i sin flytte-blanket til folkeregistret, og når den var akti-veret, var man beskyttet mod at deltage i sta-tistiske og videnskabelige undersøgelser, der blev sendt ud på baggrund af oplysninger i CPR-registret. Man kunne sågar beskytte hele sin familie i et hug, hvis man ville det, og det ville godt 25 procent af befolkningen gerne.

Og det var ALT for mange.

Der var jo både PISA-undersøgelser, Det Na-tionale Forskningscenter for Velfærd og Dan-marks Statistiks interviewundersøgelser og meget, meget mere, der skulle laves - og så var der borgere, der tillod sig ikke at ville være med?

Det gik sandelig ikke, og derfor lavede man i 2006 loven om, så fluebenet på flyttemedde-lelsen forsvandt. I stedet skulle man udfylde en særlig blanket for at opnå forskerbeskyt-telse, og det hjalp faktisk et stykke tid. Tallet stabiliserede sig på godt 700.000 borgere, et fald på 100.000 - men så kom det ikke længere ned. En hel del unge mennesker mellem 20 og 29 år insisterede faktisk på at få beskyttelsen og kunne altså også godt finde ud af at udfylde særlige blanketter.

Staten kunne så have valgt at konstatere, at nogle borgere åbenbart bekymrer sig om deres privatliv og gerne ville være i fred for Dan-marks Statistik og PISA og alle de andre.

I stedet drog Indenrigsministeriet og Folke-tinget så i 2014 en ganske forudsigelig, men også sørgelig konsekvens: Man afskaffede simpelthen retten til forskerbeskyttelse under henvisning til, at borgerne jo bare kunne sige

nej, når de blev ringet op, eller smide de breve ud, de fik tilsendt - selvom det naturligvis - i det Vestager'ske nytte-tankesæt - er sam-fundsskadelig virksomhed.

Unikke data i Danmark

De data, vi leverer til staten, er jo ikke vores. Det er samfundets. Og måske nogen andres også. 'Vi har helt unikke data her i Danmark. Mine europæiske og oversøiske kolleger er ved at tabe både næse og mund over, hvilket datamateriale vi har på vores befolkning,' sagde daværende SF'er og daværende sund-hedsminister Astrid Krag til Berlingske Busi-ness i 2013 og fremlagde samtidig en plan: »Det handler om at få virksomheder, der skal udvikle nye produkter, til at placere deres forskning i Danmark, så danske forskere og danske universiteter bliver koblet op på pro-jekterne. Det er naturligt at benytte sig af de data,« sagde hun.

De data, som Krag's kolleger tabte næse og mund over, lå blandt andet i Dansk Almen Me-dicinsk Database - oprindeligt lavet som en så-kaldt kvalitetsdatabase med mulighed for at forske på udvalgte diagnoser.

Databasen er landsdækkende og drives af Region Syddanmark. Og der var meget, meget mere i DAMD, og der kom hurtigt mere til: Læ-gerne skal nemlig 'diagnosekode' alle besøg ud fra en fastlagt liste. DF101 er for eksempel 'Skadelig brug af alkohol', DF112 er 'Lettelse angst-depressionstilstand' og DF522A er 'Psy-kogen impotens'.

Bare for at tage et par eksempler: I DAMD li-ger alle de diagnoser, vi har fået som patienter gennem de sidste syv år, sammen med alle prøvesvar på undersøgelser, sammen med vo-res navn og CPR-nummer, og det burde jo ikke være noget problem, når det nu naturligvis er underlagt tavshedspligt? Men forskning er jo et samfundsanliggende, og Biobanken (det

hedder den!) og Statens Seruminstitut lever blandt andet af at sælge datasæt, så det er ikke længere så simpelt.

Sidste år viste det sig så, at der ikke var søgt tilladelse hos Datatilsynet for andet end dia-betes og tre andre diagnoser ud af de 704 for-skellige, der er registreret. Og at det i øvrigt er helt umuligt ifølge nuværende lov at få tilla-delse til at gemme alt - noget, de forskere, der havde baseret alverdens projekter på DAMD, måske skulle have tænkt lidt over? Derefter gik en meget uskøn kamp om basen så i gang - en kamp, som af uransagelige årsager nu og-så inkluderer Kulturministeriet og Rigsarkiva-ren. Det kunne være endt i en 'historisk' data-base i Rigsarkivet, teoretisk beskyttet mod forskning i over 230 år - eller i hvertfald til næste folketingsflertal lavede det om ... noget, Kulturministeriet nu tilsyneladende - stærkt presset af et folketingsflertal mod at gemme - har taget konsekvensen af: Per 28. april har de, igen, igen, sendt en ny ændring af arkivloven i høring, der skal gøre det muligt at få de data slettet helt, alligevel, måske, forhåbentlig!

Forskere, der havde sat deres lid til fuld ad-gang til data uden at behøve at spørge patien-terne først, er kede af det. - Det er en fortviv-lende situation for alle. Både lægerne, forsker-ne og patienterne, fordi man er i et juridisk ingenmandsland, sagde Jens Søndergaard, forskningsleder og professor ved Syddansk Universitet, til Altinget.dk.

Selv forsøgsdyr har en slags rettigheder. Vi, mennesker, kan ovenikøbet tale. Næste gang staten rækker hånden ind i buret, kunne de prøve at spørge os lidt om, hvordan vi har det. Måske vi gerne vil ud i solen og varmen og le-ge lidt med hinanden? Uden at nogen tager notater imens.

Se alle aktuelle stillinger på www.dknyt.dk/stillinger

Skole- og Dagtilbudschef, Syddjurs Kommune

Kan du skabe sammenhæng? Til en nyoprettet stilling som chef for Skole- og dagtilbudsområdet søger vi den rette til at stå i front for styring og udvikling.
Ansøgningsfrist: 30/04/2015

Leder af Træning, Assens Kommune

Vil du være leder for en gruppe engagerede medarbejdere på en arbejdsplads, hvor det tværgående samarbejde er i fokus og arbejdsglæden høj?
Ansøgningsfrist 05/05/2015

Direktør, Vejen Kommune

Kan du fortsætte den ambitiøse strategiske udvikling? Vejen Kommune søger ny direktør med ansvar for områdene Dagtilbud og Skole samt Sundhed og Familie.
Ansøgningsfrist 07/05/2015

IT- og digitaliseringschef, Norddjurs Kommune

Kan du både skabe udvikling af IT og digitalisering og sikre driften?
Ansøgningsfrist: 13/05/2015

Økonomi/Controller, Næstved Kommune

En af vores erfarne controllere har valgt at gå på pension, og vi søger derfor en ny kollega i Center for Økonomi og Analyse. Hvis du er en analytisk økonomikonsulent/controller så er denne spændende stilling helt sikkert noget for dig.
Ansøgningsfrist: 17/05/2015

Akademisk konsulent; Lægeforeningen Syddanmark

Lægeforeningen Syddanmark søger en AC-medarbejder 22 timer om ugen. Vil du arbejde med sundhedsområdet i tæt samarbejde med praktiserende læger, og har du kendskab til sundhedsområdet?
Ansøgningsfrist: 26/05/2015

Centerchef for Skole og Dagtilbud, Guldborgsund Kommune

Guldborgsund Kommune samler sine skole- og dagtilbud i et nyt fælles center. Ansøgningsfrist 26/05/2015

Afdelingschef til Pleje & Sundhed Myndighed

I Gentofte Kommune vil vi levere stadig bedre velfærd til kommunens borgere. Har du lyst til at være en central del af dette arbejde?
Ansøgningsfrist: 08/05/2015